

Giáo Sĩ Việt Nam

Bán nguyệt san – Số 426 – Chúa nhật 06.03.2022

Giáo sĩ: ĐƯỢC CHỌN GIỮA LOÀI NGƯỜI VÀ CHO LOÀI NGƯỜI (x. Hr 5, 1)

www.conggiaovietnam.net

giaosivietnam@gmail.com

MỤC LỤC

SẮC LỆNH VỀ CÁC PHƯƠNG TIỆN TRUYỀN THÔNG XÃ HỘI - INTER MIRIFICA ... Vatican II	
MA QUỶ CŨNG DỄ THƯƠNG?	Lm JB NGUYỄN MINH HÙNG
THÁI ĐỘ VÀ HÀNH ĐỘNG CỦA KẺ TIN!	Giêrônimô Nguyễn Văn Nội
PHƯƠNG CÁCH CHIẾN THẮNG MA QUỶ CÁM DỖ	LM ĐAN VINH - HHTM
LỄ TRO: Ý NGHĨA MÙA CHAY THÁNH -	Bác sĩ Ng Tiến Cảnh, MD
NHỮNG THÁCH THỨC VÀ NHU CẦU GIÁO DỤC GIA ĐÌNH	Tiến sĩ Trần Mỹ Duyệt
LỜI NÓI	Lm. Giuse Trần Việt Hùng
MỘT THOÁNG BÊN THỀM XUÂN HIỆP HÀNH	Jos. Hoàng Mạnh Hùng
ĐỨC GIÁO HOÀNG NHẤN MẠNH GIÁ TRỊ CỦA ĐỜI SỐNG ĐỘC THÂN LINH MỤC	Phêrô Phạm Văn Trung chuyên ngữ
CHUYỆN MỖI TUẦN – CHUYỆN VỀ “CÁCH NHÌN / CÁI NHÌN” VÀ “CÁCH NÓI / LỜI NÓI”....	Lm Giuse Ngô Mạnh Điệp
CÀ CHUA	Bác Sĩ Nguyễn Ý-Đức, MD.
NHỮNG KIỂU PHỤ NỮ	Chuyện phiếm của Gã Siêu

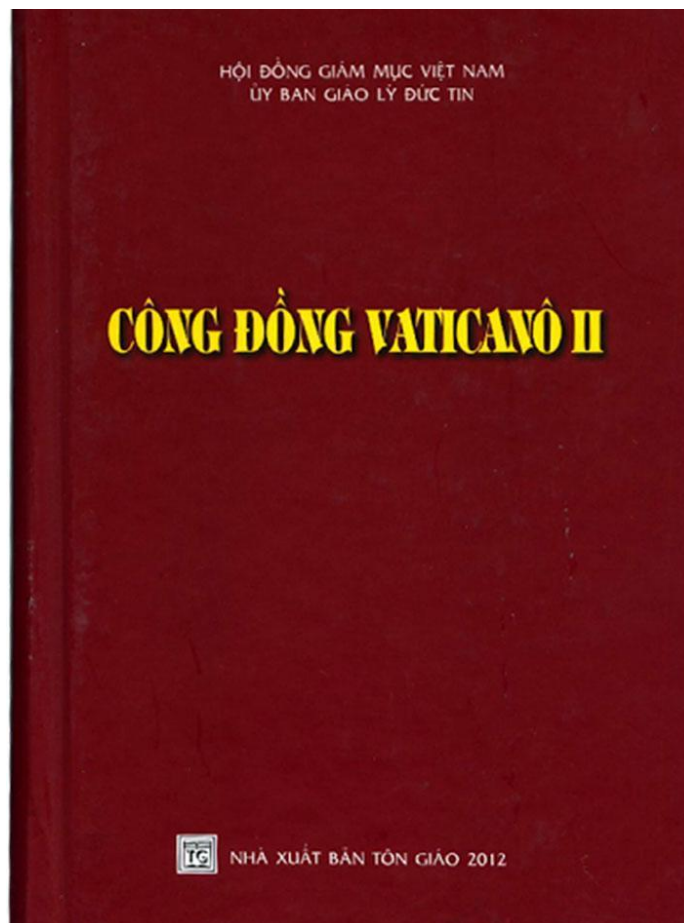
SẮC LỆNH VỀ CÁC PHƯƠNG TIỆN TRUYỀN THÔNG XÃ HỘI - INTER MIRIFICA

LTS. Mặc dù trong 17 năm qua, Đặc San GSVN đã phổ biến nhiều lần các văn kiện của Công Đồng Vatican II, nhưng chúng con vẫn thấy đây là những tư liệu vô giá, sẽ giúp nuôi dưỡng đời sống Đức Tin cho mọi Kitô Hữu, cũng như sẽ rất hữu ích cho những ai muốn tìm hiểu về Giáo Hội Công Giáo, vì thế chúng con sẽ tiếp tục giới thiệu về 16 văn kiện quan trọng của Công Đồng Chung Vatican II, đây là bản dịch của Ủy Ban Giáo Lý & Đức Tin, HĐGM Việt Nam.

Kính mong được mọi người cùng quan tâm.

Xin chân thành cảm ơn.

Đặc San GSVN

9 SẮC LỆNH của Công Đồng Vaticano II: Sẽ được lần lượt phổ biến

1. Sắc lệnh về các phương tiện truyền thông xã hội
INTER MIRIFICA
2. Sắc lệnh về các Giáo Hội Công Giáo Đông Phương

ORIENTALIUM ECCLESiarUM

3. Sắc lệnh về đại kết
UNITATIS REDINTEGRATIO

4. Sắc lệnh về nhiệm vụ mục vụ của các giám mục
trong Giáo Hội
CHRISTUS DOMINUS

5. Sắc lệnh về đào tạo linh mục
OPTATAM TOTIUS

6. Sắc lệnh về việc thích nghi canh tân đời sống tu trì
PERFECTAE CARITATIS

7. Sắc lệnh về hoạt động tông đồ giáo dân
APOSTOLICAM ACTUOSITATEM

8. Sắc lệnh về tác vụ và đời sống các linh mục
PRESBYTERORUM ORDINIS

9. Sắc lệnh về hoạt động truyền giáo của Giáo Hội
AD GENTES

PHAOLÔ GIÁM MỤC
TÔI TỚ CÁC TÔI TỚ THIÊN CHÚA
HỢP NHẤT VỚI CÁC NGHỊ PHỤ CỦA THÁNH CÔNG ĐỒNG
ĐỂ MUÔN ĐỜI GHI NHỚ

**SẮC LỆNH
VỀ CÁC PHƯƠNG TIỆN
TRUYỀN THÔNG XÃ HỘI
INTER MIRIFICA**

Ngày 4 tháng 12 năm 1963

LỜI MỞ ĐẦU

1. Trong những phát minh kỳ diệu về kỹ thuật mà con người đã dùng tài năng cùng với ơn Chúa để sáng chế từ các tạo vật, nhất là trong thời hiện đại, Mẹ Giáo Hội đặc biệt ân cần đón nhận và ủng hộ những phát minh liên quan đặc biệt đến tâm hồn con người và những phát minh mở ra những con đường mới để truyền thông cách dễ dàng các tin tức, tư tưởng và kiến thức. Trong số những phát minh ấy, trội vượt hơn cả là các phương tiện tự bản chất không những có liên hệ và ảnh hưởng đến từng người, mà còn đến cả đại chúng và toàn thể xã hội nhân loại như báo chí, điện ảnh, phát thanh, vô tuyến truyền hình và những thứ khác tương tự, đây là những phương tiện đáng được gọi là những phương tiện truyền thông xã hội.

2. Mẹ Giáo Hội biết rằng những phương tiện đó, nếu được sử dụng đúng đắn, chắc chắn sẽ mang lại những lợi ích thiết thực cho nhân loại khi đóng góp rất nhiều vào việc giải trí, bồi dưỡng tinh thần cũng như mở rộng và củng cố Nước Chúa; tuy nhiên, Giáo Hội cũng biết rằng con người có thể dùng những phương tiện đó nghịch với ý định của Đấng Tạo Hóa, và gây hại cho chính mình; hơn nữa, Giáo Hội như mẹ hiền cũng đau buồn lo âu vì những thiệt hại quá thường xảy ra cho cộng đồng nhân loại do việc cố ý sử dụng cách bất chính những phương tiện này.

Vì thế, chia sẻ nỗi ưu tư của các vị Giáo Hoàng và Giám mục đối với vấn đề rất quan trọng này, Thánh Công Đồng nhận thấy có trách nhiệm phải đề cập đến những vấn đề chính yếu liên quan tới những phương tiện truyền thông xã hội. Hơn nữa, Thánh Công Đồng cũng tin tưởng rằng giáo thuyết và chỉ thị được trình bày sau đây sẽ giúp ích không những cho phần rỗi các Kitô hữu mà còn cho sự tiến bộ của toàn thể cộng đồng nhân loại.

CHƯƠNG I

3. Được Chúa Kitô thiết lập để mang ơn cứu rỗi đến cho tất cả mọi người, Giáo Hội Công Giáo có nhiệm vụ phải rao giảng Tin Mừng, và do đó nhận thấy mình có bổn phận phải sử dụng các phương tiện truyền thông xã hội để loan truyền sứ điệp cứu độ và hướng dẫn con người biết sử dụng các phương tiện ấy cho đúng đắn.

Giáo Hội đương nhiên có quyền sử dụng và sở hữu bất cứ phương tiện truyền thông xã hội nào, tùy theo nhu cầu hay ích lợi của nền giáo dục Kitô giáo và của phần rỗi các linh hồn; các vị Chủ chăn có nhiệm vụ chỉ bảo và hướng dẫn để các tín hữu cũng biết dùng những phương tiện này để đạt đến ơn cứu rỗi và sự hoàn thiện của bản thân cũng như của toàn thể gia đình nhân loại.

Đặc biệt người giáo dân có bổn phận làm cho các phương tiện này mang lấy ý nghĩa nhân văn và tinh thần Kitô giáo, để có thể đáp ứng trọn vẹn kỳ vọng lớn lao của xã hội nhân loại và đúng với ý định của Thiên Chúa.

4. Để sử dụng đúng đắn những phương tiện truyền thông, mọi người cần phải hiểu biết và trung thành áp dụng những nguyên tắc luân lý liên quan đến lãnh vực này. Vì thế, phải quan tâm đến nội dung những gì được truyền thông, tùy bản chất của mỗi phương tiện; đồng thời cũng phải chú ý đến tất cả các chi tiết hoặc cảnh huống, nghĩa là mục đích, con người, địa điểm, thời gian và các yếu tố khác liên quan đến việc truyền thông cũng như những gì có thể tác động, thậm chí làm thay đổi hoàn toàn tính cách luân lý của việc truyền thông; trong số những yếu tố vừa kể, phải lưu ý đặc biệt đến cách thức hoạt động đặc thù, nghĩa là sức tác động của từng phương tiện, tác động đó có thể mạnh đến độ con người, nhất là khi không được chuẩn bị đầy đủ, khó có thể cảm nhận, chế ngự và từ khước nếu cần.

5. Tuy nhiên, điều quan trọng nhất là tất cả những người liên hệ đến lãnh vực truyền thông cần phải tự đào tạo cho mình một lương tâm ngay thẳng trong việc sử dụng các phương tiện đó, đặc biệt đối với khá nhiều vấn đề đang còn được bàn luận sôi nổi.

Vấn đề thứ nhất liên quan đến lãnh vực vẫn được gọi là thông tin, nghĩa là việc thu thập và phổ biến tin tức. Dĩ nhiên ai cũng thấy, cùng với sự tiến bộ của xã hội nhân loại ngày nay và mối liên lạc chặt chẽ giữa các phần tử xã hội, việc thông tin đã trở nên rất hữu ích và nhiều khi cần thiết; thật vậy, việc thông tri rộng rãi và đúng lúc giúp cho từng cá nhân biết được đầy đủ và liên tục các biến cố và sự kiện đã xảy ra, nhờ đó có thể tham gia cách hữu hiệu hơn vào thiện ích chung, đồng thời mọi người cũng dễ dàng đóng góp nhiều hơn vào việc thăng tiến toàn thể xã hội. Vì vậy, xã hội nhân loại có quyền thông tin những gì thích hợp với con người, hoặc cá nhân hoặc tập thể, tùy theo hoàn cảnh từng người. Tuy nhiên, việc thực thi đúng đắn quyền này đòi hỏi những điều được truyền thông phải luôn luôn xác thực và đầy đủ, trong khi vẫn giữ được nguyên tắc công bình và bác ái; ngoài ra, cách thức truyền thông cũng phải lương thiện và xứng hợp, nghĩa là cả trong việc săn tin lẫn loan tin, tuyệt đối phải tuân giữ luật lệ luân lý, các quyền lợi chính đáng và phẩm giá con người; thật vậy, không phải mọi kiến thức đều hữu ích, trong khi “đức bác ái thì luôn xây dựng” (1 Cr 8,1).

6. Vấn đề thứ hai liên quan đến điều mà người ta thường gọi là tương quan giữa quyền lợi của nghệ thuật và tiêu chuẩn của luật luân lý. Vì những cuộc tranh luận dai dẳng về vấn đề này thường bắt nguồn từ những học thuyết sai lầm về luân lý và thẩm mỹ, nên Thánh Công Đồng tuyên bố quyền ưu tiên của định chế luân lý khách quan phải được mọi người tuyệt đối tôn trọng, bởi vì đây là một định chế trở vượt và điều động cách thích hợp mọi định chế khác trong hoạt động của con người, vốn luôn được tôn trọng, kể cả nghệ thuật. Thật vậy, chỉ có luân lý mới chạm đến bản tính toàn vẹn của con người, một tạo vật có lý trí đã được Thiên Chúa tạo dựng và mời gọi vào đời sống siêu nhiên, nếu trung thành tuân giữ nghiêm minh lề luật luân lý, con người sẽ đạt tới sự hoàn thiện và hạnh phúc trọn vẹn.

7. Sau cùng, việc tường thuật, mô tả hay diễn đạt điều xấu về phương diện luân lý qua những phương tiện truyền thông xã hội, chắc chắn có thể giúp nhận biết và khám phá con người cách sâu sắc hơn, đồng thời cũng bày tỏ và biểu dương nét cao đẹp của điều chân thật, thiện hảo, nhờ các tác động kịch nghệ thích hợp; tuy nhiên, để đem lại lợi ích chứ không làm hại cho các tâm hồn, các hoạt động trên vẫn phải tuyệt đối tuân theo luật luân lý, nhất là khi đề cập đến những vấn đề cần phải được tôn trọng, hay những gì dễ kích động dục vọng xấu xa của con người vốn đã mang vết tội tổ tông.

8. Vì dư luận quần chúng ngày nay có sức tác động và áp đặt rất nhiều trên đời sống riêng tư cũng như công khai của mọi tầng lớp dân chúng, nên trong lãnh vực này, tất cả các phần tử xã hội cần phải thực thi tốt đẹp bổn phận công bình và bác ái; bởi đó, phải dùng chính những phương tiện truyền thông xã hội để hình thành và phổ biến dư luận ngay chính.

9. Tất cả các độc giả, khán giả và thính giả, những người tự do chọn lựa để tiếp nhận thông tin qua các phương tiện truyền thông cũng buộc phải thực thi những bổn phận đặc biệt. Thật vậy, họ phải lựa chọn đúng đắn để giúp phát huy những gì là đức hạnh, khoa học và nghệ thuật; phải tránh xa những gì nên có hay tạo dịp cho họ phải thiệt hại về phần thiêng liêng, hoặc những gì có thể trở thành gương xấu làm cho người khác phải nguy hiểm, hoặc những gì ngăn cản những thông tin tốt lành để truyền bá những thông tin xấu; đây là điều vẫn thường xảy ra khi có người tài trợ cho những kẻ khai thác những phương tiện này chỉ vì lý do lợi nhuận.

Vì thế để chu toàn luật luân lý, chính những người sử dụng không được quên bổn phận phải kịp thời tham khảo ý kiến của những người có khả năng chuyên môn về các vấn đề liên quan, và làm theo những ý kiến đó với lương tâm ngay thẳng; hơn nữa để dễ dàng chống trả những quyền rũ sai quấy và phát huy trọn vẹn những điều thiện hảo, họ phải dùng những phương thế thích hợp để hướng dẫn và đào luyện lương tâm.

10. Những người sử dụng, nhất là các thanh thiếu niên, phải tập cho quen điều độ và kỷ luật trong việc dùng những phương tiện này; ngoài ra họ cũng phải cố gắng tìm hiểu sâu xa hơn những điều họ thấy, nghe và đọc; họ phải trao đổi ý kiến với những nhà giáo dục và các chuyên gia và học biết phán đoán cho đúng đắn. Phần các phụ huynh, phải nhớ thật sự quan tâm đừng để phim ảnh, sách báo và những gì trái nghịch với đức tin, trái thuần phong mỹ tục, lọt vào ngưỡng cửa gia đình, cũng đừng để con cái tìm xem những thứ đó ở những nơi khác.

11. Bổn phận luân lý chính yếu trong việc sử dụng đúng đắn những phương tiện truyền thông xã hội thuộc về các nhà báo, nhà văn, các diễn viên, người sáng tác kịch bản, đạo diễn, nhà tài trợ, người phân phối, nhà sản xuất và những người buôn bán, những người phê bình và tất cả những người, bằng cách này hay cách khác, góp phần vào việc thực hiện hay phổ biến những phương tiện truyền thông này; trong điều kiện hiện nay của nhân loại, mọi người đều thấy rõ rằng những người đó mang những trách nhiệm hết sức quan trọng, vì chính họ, trong khi thông tin và cổ động, có thể điều hướng nhân loại một cách ngay chính hay sai lạc.

Bởi thế họ có bổn phận tìm cách phối hợp những yếu tố kinh tế, chính trị hay nghệ thuật để chúng không bao giờ nghịch lại ích chung; để đạt tới điều đó cách dễ dàng hơn, trong lãnh vực nghề nghiệp, họ nên ghi danh vào những hiệp hội có những qui định buộc các hội viên tôn trọng luật luân lý trong những giao dịch và công tác nghề nghiệp, và nếu cần, đi đến chỗ ký kết một quy ước luân lý phải được tuân giữ chu đáo.

Họ cũng phải luôn nhớ rằng phần lớn các độc giả và khán giả là thanh thiếu niên, những người cần có báo chí và kịch ảnh để giải trí lành mạnh và nâng cao tâm hồn. Hơn nữa, việc truyền thông những điều liên quan đến tôn giáo cần được giao cho những người xứng đáng và chuyên môn, và phải được thực hiện với tất cả sự tôn trọng xứng hợp.

12. Trong lãnh vực truyền thông, chính quyền dân sự có một trách nhiệm đặc biệt liên quan đến công ích mà những phương tiện này nhắm tới. Thật vậy, chính quyền có bổn phận phải bênh vực và bảo đảm sự tự do đích thực và chính đáng của việc thông tin, nhất là trong lãnh vực báo chí, vì đó là điều rất cần thiết cho sự tiến bộ của xã hội ngày nay; chính quyền cũng có bổn phận phát huy những giá trị tôn giáo, văn hóa và nghệ thuật, đồng thời phải bảo đảm cho người sử dụng có thể tự do hưởng thụ những quyền lợi chính đáng. Ngoài ra chính quyền cũng có bổn phận hỗ trợ những đề xuất mà không ai khác có thể thực hiện được, nhất là những công trình đặc biệt hữu ích cho giới trẻ.

Sau cùng, chính công quyền, với tư cách là cơ quan chính thức đảm trách về phúc lợi của dân chúng, có bổn phận phải xem xét công minh và cẩn thận, đồng thời ban hành các luật lệ và nghiêm chỉnh thi hành, để tránh những thiệt hại nặng nề cho thuần phong mỹ tục và sự tiến bộ xã hội do việc lạm dụng những phương tiện truyền thông. Thái độ cẩn trọng đó không hề làm hạn chế quyền tự do cá nhân hay đoàn thể, đặc biệt trong trường hợp những người vì nghề nghiệp phải sử dụng các phương tiện này nhưng lại không có được những bảo đảm hợp luật.

Cũng phải có những phương thế đặc biệt để bảo vệ thanh thiếu niên khỏi những tác hại do báo chí và kịch ảnh.

CHƯƠNG II

13. Tất cả những người con của Giáo Hội phải đồng tâm nhất trí để nhanh chóng và nỗ lực tối đa tìm cách sử dụng hữu hiệu những phương tiện truyền thông xã hội vào các công việc tông đồ, tùy theo những đòi hỏi cụ thể của hoàn cảnh và thời gian, trong khi phải ngăn ngừa những hoạt động gây tác hại, nhất là ở những miền đang cần đạt được sự tăng triển về phương diện luân lý và tôn giáo.

Vì thế, các Chủ chăn phải tận tâm chu toàn phận vụ của mình trong lãnh vực này, một phận vụ có liên hệ chặt chẽ với chức năng rao giảng của các ngài; những giáo dân đang tham gia công tác trong lãnh vực truyền thông cũng phải cố gắng làm chứng về Chúa Kitô, trước tiên bằng cách chu toàn mọi công việc cách thành thạo với tinh thần tông đồ, và hơn nữa, góp phần trực tiếp trợ giúp hoạt động mục vụ của Giáo Hội bằng tất cả khả năng của mình về kỹ thuật, kinh tế, văn hóa và nghệ thuật.

14. Trước hết, báo chí lành mạnh là điều cần được cổ võ. Tuy nhiên, để độc giả có thể thấm nhuần trọn vẹn tinh thần Kitô giáo, phải gầy dựng và phát triển báo chí chính thức của công giáo, nghĩa là hoặc trực tiếp do giáo quyền, hoặc do người công giáo đề xướng và điều hành, được xuất bản với mục đích rõ ràng là để hình thành, hỗ trợ và thăng tiến công luận cho phù hợp với luật tự nhiên, với giáo lý và lề luật công giáo, cũng như để phổ biến và giải thích đúng đắn những sự kiện liên quan đến đời sống Giáo Hội. Các tín hữu được khuyến khích đọc và quảng bá báo chí công giáo, để có thể phân định các biến cố theo quan điểm Kitô giáo.

Phải vận dụng tất cả những phương thế hữu hiệu để phát động và ủng hộ việc sản xuất và trình chiếu những phim ảnh hữu ích đối với việc giải trí lành mạnh, văn hóa và nghệ thuật của nhân loại, nhất là những phim ảnh dành cho giới trẻ: điều đó có thể thực hiện được bằng cách nâng đỡ và tham gia vào những kế hoạch và đề xướng của các nhà sản xuất cũng như những nhà phân phối có lương tâm, tán thưởng và ủng hộ những bộ phim có giá trị, nâng đỡ và liên kết các phòng rạp do người công giáo và người đứng đắn khai thác.

Hãy dành những giúp đỡ hữu hiệu cho những chương trình phát thanh và truyền hình lành mạnh, nhất là những chương trình thích hợp với gia đình. Cần phát huy những chương trình công giáo, để nhờ đó giúp khán thính giả tham gia vào đời sống Giáo Hội và được thấm nhuần các chân lý tôn giáo. Nơi nào có thể, cũng nên thành lập các cơ sở truyền thanh truyền hình công giáo; tuy nhiên, phải quan tâm thực hiện những chương trình có chất lượng và hiệu quả tốt đẹp.

Hơn nữa cũng phải nỗ lực làm cho nền kịch nghệ cao quý và cổ truyền, một nghệ thuật được phổ biến sâu rộng nhờ những phương tiện truyền thông xã hội, có thể phục vụ cho việc giáo dục nhân bản và luân lý nơi các khán giả.

15. Để đáp ứng những nhu cầu vừa trình bày, phải đào tạo kịp thời những linh mục, tu sĩ và giáo dân có đầy đủ kinh nghiệm thích hợp trong việc sử dụng những phương tiện truyền thông vào mục đích tông đồ.

Trước hết phải hướng dẫn giáo dân về nghệ thuật, giáo thuyết và phong hóa, bằng cách tăng thêm số trường học, phân khoa và học viện, để các nhà báo, nhà làm phim, người soạn thảo chương trình phát thanh và truyền hình, và những người liên hệ, có thể được huấn luyện đầy đủ, thấm nhuần tinh thần Kitô giáo, nhất là các học thuyết xã hội của Giáo Hội. Cũng phải đào tạo và nâng đỡ để các diễn viên có thể dùng tài nghệ của mình giúp ích nhiều hơn nữa cho xã hội nhân loại. Sau cùng, phải quan tâm đến những nhà phê bình văn chương, phim ảnh,

phát thanh, truyền hình v.v... giúp họ nâng cao kiến thức nghề nghiệp, hướng dẫn và khuyến khích họ luôn nêu rõ khía cạnh luân lý trong những nhận định của mình.

16. Việc sử dụng đúng đắn các phương tiện truyền thông xã hội đòi hỏi phải có những hướng dẫn về lý thuyết và thực hành thích hợp dành riêng cho từng lứa tuổi và văn hóa khác nhau của những người sử dụng; vì thế, cần phải cổ võ, gia tăng và dùng các nguyên tắc luân lý Kitô giáo để hướng dẫn những chương trình đào tạo, nhất là những chương trình dành cho giới trẻ, trong các trường công giáo thuộc mọi cấp, trong các chủng viện và cả trong những nhóm tông đồ giáo dân. Để mau đạt tới kết quả, việc dạy giáo lý cũng phải có phần trình bày và giải thích giáo thuyết và quy luật công giáo về vấn đề này.

17. Thật đáng buồn vì thái độ thờ ơ của con cái Giáo Hội đã làm cho lời cứu rỗi như còn bị trói buộc và gặp trở ngại do những khó khăn về kỹ thuật hay tài chánh, thường là đòi hỏi rất nhiều trong những phương tiện truyền thông xã hội. Vì thế Thánh Công Đồng nhắc lại cho họ bổn phận phải ủng hộ và trợ giúp các nhật báo công giáo, các tạp chí, các tổ chức phim ảnh, các cơ sở và các chương trình phát thanh, truyền hình, được thực hiện với mục đích chính là để phổ biến và bảo vệ sự thật, và cung cấp nền giáo dục Kitô giáo cho xã hội loài người. Đồng thời Thánh Công Đồng khẩn khoản mời gọi các đoàn thể và cá nhân có quyền hành rộng lớn trong lãnh vực kinh tế và kỹ thuật, hãy tự ý và quảng đại dùng tài lực và kinh nghiệm của mình để hỗ trợ những phương tiện truyền thông đang phục vụ nền văn hóa đích thực và việc tông đồ.

18. Để việc tông đồ đa dạng của Giáo Hội được thực thi cách hữu hiệu hơn qua những phương tiện truyền thông xã hội, tất cả các giáo phận trên thế giới, tùy theo quyết định của các Giám mục, hằng năm sẽ cử hành một ngày đặc biệt để hướng dẫn các tín hữu về bổn phận đối với vấn đề truyền thông, mời gọi họ hợp ý cầu nguyện và dành những đóng góp tài chánh sẽ được sử dụng cho việc phát động, hỗ trợ và phát triển những tổ chức và đề án của Giáo Hội trong lãnh vực truyền thông theo nhu cầu của giới công giáo.

19. Tòa Thánh cần thành lập một Ủy Ban đặc biệt để giúp Đức Giáo Hoàng thực thi bổn phận mục vụ tối cao liên quan đến những phương tiện truyền thông xã hội¹.

20. Các Giám mục phải quan tâm đến các công trình và tổ chức về truyền thông trong giáo phận, đồng thời phải cổ võ và nếu liên quan đến việc tông đồ chung, phải huy động toàn bộ, kể cả những tổ chức thuộc quyền các tu sĩ miễn trừ.

21. Trên bình diện quốc gia, nếu muốn cho việc tông đồ đem lại kết quả, cần phải thống nhất kế hoạch và năng lực, vì thế Thánh Công Đồng quyết định và truyền phải thiết lập khắp nơi và dùng mọi phương thế để giúp đỡ các Cơ quan cấp quốc gia về báo chí, điện ảnh, truyền thanh và truyền hình. Nhiệm vụ chủ yếu của các cơ quan này là nỗ lực đào tạo lương tâm các tín hữu trong việc sử dụng những phương tiện truyền thông, đồng thời cổ võ và phối hợp các hoạt động của người công giáo trong lãnh vực này.

Trong mỗi quốc gia, việc điều hành các tổ chức trên phải được ủy thác cho một Giám mục đặc trách, hoặc một Ủy ban Giám mục, đặc biệt, trong đó có sự tham gia của những giáo dân thông thạo giáo lý công giáo và kỹ năng truyền thông.

22. Hơn nữa, những phương tiện truyền thông xã hội có tác động vượt khỏi ranh giới các quốc gia, và biến mỗi người trở thành công dân của toàn thể xã hội nhân loại, vì thế, phải phối hợp các tổ chức cấp quốc gia cũng như trên bình diện quốc tế. Tuy nhiên, những Cơ quan đã nêu ở số 21 phải tích cực cộng tác với Hiệp Hội Công Giáo Quốc Tế thuộc ngành mình. Những Hiệp Hội Công Giáo Quốc Tế này chỉ được chính thức chuẩn nhận do Tòa Thánh và phải thuộc quyền Tòa Thánh.

¹ Các Nghị phụ Công Đồng vui lòng tiếp nhận ý nguyện của “Văn phòng Báo chí và Kịch Ảnh” thành kính xin Đức Giáo Hoàng nói rộng nhiệm vụ và thẩm quyền của ủy ban này đối với tất cả các phương tiện truyền thông xã hội, kể cả báo chí, với sự trợ giúp của những chuyên viên - trong đó có cả giáo dân - thuộc các quốc gia khác nhau.

KẾT LUẬN

23. Để các nguyên tắc và tiêu chuẩn về những phương tiện truyền thông xã hội của Thánh Công Đồng này được thi hành, Thánh Công Đồng trực tiếp trao cho Cơ quan của Tòa Thánh đã nói ở số 19 nhiệm vụ phải xuất bản một quyển chỉ dẫn mục vụ, với sự giúp đỡ của những nhà chuyên môn thuộc các quốc gia khác nhau.

24. Ngoài ra, Thánh Công Đồng tin tưởng rằng tất cả những người con của Giáo Hội sẽ tự nguyện đón nhận và tuân giữ chu đáo những giáo huấn và tiêu chuẩn trong Sắc lệnh này, để khi sử dụng những phương tiện truyền thông xã hội, họ không bị tác hại, trái lại, họ sẽ là muối ướp trái đất và ánh sáng chiếu soi trần gian; hơn nữa, Thánh Công Đồng mời gọi mọi người thiện chí, nhất là những người điều hành các phương tiện truyền thông, hãy nỗ lực qui hướng chúng về mục tiêu duy nhất là giúp ích cho xã hội loài người, vì vận mệnh của xã hội nhân loại ngày càng lệ thuộc vào việc sử dụng đúng đắn những phương tiện ấy. Như thế, cũng như xưa, Danh Chúa đã được tôn vinh qua những công trình nghệ thuật cổ kính thì nay, Người cũng được vinh danh qua những phát minh mới, đúng như lời Thánh Tông Đồ: "Đức Giêsu Kitô vẫn là một, hôm qua cũng như hôm nay và như vậy mãi cho đến muôn đời" (Dt 13,8).

Tất cả và từng điều được ban bố trong Sắc Lệnh này đều đã được các Nghị phụ Thánh Công Đồng chấp thuận. Và, với thẩm quyền tông truyền nhận được từ Chúa Kitô, hợp nhất với các Nghị phụ khả kính, trong Chúa Thánh Thần, Chúng Tôi phê chuẩn, quyết nghị và xác lập, và những gì đã được xác lập theo thể thức Công Đồng, Chúng Tôi truyền công bố cho Danh Chúa cả sáng.

Rôma, tại Đền Thánh Phêrô, ngày 4 tháng 12 năm 1963
Tôi, PHAOLÔ, Giám mục Giáo Hội Công giáo
(Tiếp theo là chữ ký của các Nghị phụ)

VỀ MỤC LỤC

MA QUỶ CŨNG DỄ THƯƠNG?

CN I MÙA CHAY NĂM C

"Ma quỷ xứng đáng với tên gọi "cha đẻ của sự gian dối". Trong phần kết bài giảng ngày 13.10.2016, Đức Thánh cha Phanxicô đã thốt lên như thế.

Nó gian dối trong mọi hoàn cảnh, mọi nơi, mọi góc cạnh, mọi vấn đề, mọi thái độ, mọi cách hành xử của cả đời người và của từng con người.

Có lần thánh Marcô ghi nhận: Đang lúc **Chúa Giêsu giảng dạy**, thì **"trong hội đường có một người bị thần ô uế ám, nên thét lên rằng: Hỡi ông Giêsu Nagiarét, có chuyện gì giữa**

chúng tôi và ông? Ông đến để tiêu diệt chúng tôi sao? Tôi biết ông là ai, là Đấng Thánh của Thiên Chúa” (Mc 1, 23-24).

- **Như nhà thờ của các Kitô hữu, hội đường là nơi thánh thiêng của người Do thái. Nhưng ma quỷ không bỏ qua. Nó xuất hiện trong hội đường.**

- **Nó cũng không bỏ qua hoàn cảnh xem ra đang rất thánh thiện, bầu khí đang rất sốt sắng: Chúa đang giảng. Nó xuất hiện ngay cả nơi Chúa hiện diện và ban Lời sự sống.**

Còn hôm nay, khởi đầu cho sứ vụ rao giảng, không những Chúa Giêsu là chính Thiên Chúa Ngôi Hai, mà còn đang tham dự hoàn cảnh thánh thiện không còn gì thánh thiện bằng. Chúa đang trong bầu khí tĩnh tâm, chay tịnh, cầu nguyện, gặp gỡ Thiên Chúa, kết hợp cùng Thiên Chúa.

Vậy mà ma quỷ vẫn không tha. Cám dỗ nó dành cho Chúa là cám dỗ có tính toán, có kế hoạch, có thứ tự. Cám dỗ ấy dẫn tới cả một chân trời hồng. Người được "mời tham dự" cơn cám dỗ cũng được nó gieo sự tự tin, lòng can đảm để có thể từng bước đạt những viễn ảnh tốt đẹp mà nó đang vẽ ra.

Chúng ta lướt qua từng cơn cám dỗ, sẽ nhận ra điều ấy:

1. Đối với cơn cám dỗ thứ nhất, bởi ăn chay thì phải đói. Vì thế cần lương thực, cần bánh ăn. Thế là xuất hiện lời dụ dỗ ngọt ngào: *"Hãy biến đá này thành bánh mà ăn đi"*.

Một cơn cám dỗ đầy tính thực dụng: Cứ đói, cho bánh; Nghèo, phải làm mọi cách để thoát nghèo, bất chấp là lương thiện hay không. Thiếu vắng hạnh phúc, phải mau chóng đòi cho bằng được hạnh phúc cá nhân...

Một cơn cám dỗ **thực tiễn đến nỗi thực dụng**. Nó dễ đánh ngã dù người đó được xem là mạnh mẽ, vì nó đụng trực tiếp vào chính sự sống.

2. Cơn cám dỗ thứ hai tập trung vào quyền lực. Bởi con người dễ ham muốn quyền lực, muốn mình hơn người khác, cho nên cơn cám dỗ quyền lực xoáy đúng chỗ yếu của con người: *"Tôi sẽ cho ông quyền thống trị cả thế giới này, nếu ông quỳ xuống mà lạy tôi"*.

Hấp dẫn quá. Chỉ cần một cái lạy, một thái độ khuất phục, chịu lụy, không mất một công sức nào, không mất một xu lẻ, trong nháy mắt, mọi quyền hành nằm trong tay mình.

Nhưng bạn và tôi không bao giờ được quyền quên một sự thật: **khi lụy phục ai, kẻ nắm quyền chính là người đã được lụy phục.**

Bởi thế, ta có được chút quyền hành nào không, không biết. Nhưng chắc chắn, nghe theo sự dữ, ta thuộc về sự dữ, sự dữ thống trị lòng ta.

Tổ tông ham muốn quyền hành đến nỗi dù ảo tưởng vẫn ham muốn: đòi bằng Đấng Tạo Hóa. Tổ tông chịu theo sự dữ, vì thế tổ tông đã phải cúi đầu nô lệ sự dữ.

Đó là chưa kể kẻ có quyền, dễ lạm quyền, dễ hành xử theo quyền hành. Bởi lạm quyền, kẻ có quyền mới có thể khẳng định cái uy, cái mạnh của mình. Vì thế, quyền lực dễ làm người ta đánh mất tính người, quên hết tình người. Càng có quyền bao nhiêu, càng sử dụng quyền để thống trị người khác bấy nhiêu.

3. Cơn cám dỗ thứ ba mà Chúa Giêsu phải chịu là cơn cám dỗ danh vọng.

Cũng như quyền lực, địa vị, ai cũng thích danh vọng, trọng vọng. Nhiều khi danh đó chỉ là danh ảo, vẫn ham hố. Vì dù ảo, vẫn tìm được sự nổi nang, tiếng tăm, ảnh hưởng và thế giá nào đó. Dù ảo, bản thân vẫn có thể được nhiều người biết đến, vẫn nhận được sự tôn vinh nào đó, dẫu chỉ là tôn vinh hình thức.

Nếu Chúa Giêsu chiều theo lời cám dỗ đầy ham hố danh vọng: **"Ông hãy nhảy từ trên núi cao xuống, vì Thiên Chúa sẽ truyền cho các thiên thần gìn giữ ông"**, thì sau đó Chúa nhận được gì?

Ta cứ tưởng tượng, nếu Chúa sa chước cám dỗ, nhảy từ trên núi xuống thật, nhờ các thiên thần gìn giữ được bình yên vô sự, chắc chắn ngay lập tức, Chúa nổi như cồn. Chắc chắn, Chúa không cần bôn ba rao giảng chi cho cực lòng. Thiên hạ sẽ ào ạt kéo theo vị thầy thuộc hàng siêu nhân của họ.

Như thế, thành công cuối cùng chẳng thuộc về Chúa, lại thuộc về ma quỷ, vì thực chất, ta theo Chúa, nhưng đằng sau đó, thực quyền lại chính là ma quỷ. Chỉ tưởng tượng, ta đã rùng mình. Vì trên danh nghĩa là theo Chúa, nhưng đúng hơn, ta cùng với Chúa nô lệ ma quỷ.

Nhưng đó chỉ là tưởng tượng. Qua cơn cám dỗ của mình, Chúa Kitô để lại cho ta tấm gương **tuyên chiến với ma quỷ, quyết liệt chống trả cám dỗ**. Chúa còn để lại bài học **luôn sống Lời Chúa, biết đặt niềm tin vào Lời Chúa, lấy Lời Chúa làm nghị lực, làm sức mạnh vượt lên trên mọi cám dỗ**, dẫu đó là những cám dỗ căn bản nhất của cuộc đời con người.

Rõ ràng, ma quỷ cám dỗ có chiến thuật. Nó không ồn ào, không làm giật mình, không gây "sốc". Nó nhẹ nhàng, từng tí, từng tí một đi vào và thống trị dần từ sinh hoạt, cách hành xử, tương quan, đến suy nghĩ, não trạng, lối sống, nếp sống của con người.

Có thể nói, đường lối của nó đi từ... "dễ thương" này đến... "dễ thương" khác, khiến con người vừa không cảnh giác, vừa dễ hướng chiều theo nó.

Chính Đức Thánh Cha cũng từng chỉ ra sự "dễ thương" quỷ quyệt này của ma quỷ. Ngài nói: Ma quỷ rất ngọt ngào và quyến rũ. Nó xâm nhập vào linh hồn con người rất nhẹ nhàng: "gõ cửa, xin phép, bấm chuông, rất lịch sự"...

"Nó bước vào trong thinh lặng, bắt đầu trở thành một phần của đời sống. Với ý tưởng và những thúc đẩy của nó, nó giúp con người sống tốt hơn, và từ đó, bước vào đời sống, tận bên trong, bắt đầu thay đổi họ, nhưng âm thầm không gây ra tiếng ồn.

Ma quỷ từ từ thay đổi những tiêu chuẩn của chúng ta, đưa chúng ta đến tình trạng thể tục. Nó ngự trang theo cách hành động của chúng ta và hầu như chúng ta không thể nhận ra điều đó" (bài giảng ngày 13.10.2016).

Để đối đầu cùng ma quỷ, người tín hữu cần quay về với nền tảng đạo đức của Hội Thánh.

- Như Chúa Kitô, lắng nghe và suy niệm Lời Chúa, áp dụng Lời Chúa vào đời sống để sống với Lời Chúa luôn luôn.

- Siêng năng xét mình, xưng tội, quyết tâm chữa tội. Có đời sống nghiêm túc, biết tránh cám dỗ và lánh xa tội lỗi cũng như những con đường dẫn đến phạm tội.

- Luôn kết hợp với Chúa Giêsu Thánh Thể. Chúa sẽ là sức mạnh thần linh của đời sống chúng ta.

- Luôn tìm cách nghĩ tốt, nói tốt, phản ứng tích cực trước mọi người, mọi hoàn cảnh.

- Siêng năng tham dự thánh lễ, cầu nguyện, cầu Mình Thánh, lần chuỗi, nguyện tắt, thực thi bác ái, thực thi các việc lành thánh...

Rất nhiều phương thế thiêng liêng để ta áp dụng mà sống trong ân nghĩa của Chúa. Chỉ xin nêu vài nguyên tắc truyền thống của Hội Thánh, mong tất cả chúng ta có thể tránh xa và không bao giờ mắc bẫy sự "dễ thương" quỷ quyết của ma quỷ.

Hy vọng chúng ta trở thành dễ thương thật trước mặt Chúa và trước mặt nhau...

Lm JB NGUYỄN MINH HÙNG

VỀ MỤC LỤC

THÁI ĐỘ VÀ HÀNH ĐỘNG CỦA KẺ TIN!

SÓNG LỜI CHÚA HÔM NAY

CHÚA NHẬT I MÙA CHAY NĂM C (06/03/2022)

[Đnl 26,4-10; Rm 10, 8-13; Lc 4, 1-13]

I. DẪN VÀO PHỤNG VỤ

Phần đông giáo dân đều hiểu rằng Mùa Chay là khoảng thời gian dành cho việc ăn năn sám hối nên việc ăn chay, cầu nguyện và làm việc lành phúc đức phải được mọi người tín hữu đặc biệt quan tâm thực hiện. Hiểu như vậy là rất đúng. Nhưng nếu hiểu cách sâu xa và bao trùm hơn thì Mùa Chay chính là thời gian để các tín hữu thể hiện tư cách của kẻ tin qua thái độ và hành động của mình.

Các bài Sách Thánh Chúa Nhật I Mùa Chay hôm nay - từ lời ông Mô-sê nói với dân Ít-ra-en (bài đọc 1) và lời của Thánh Phao-lô viết cho cộng đoàn tín hữu Ro-ma (bài đọc 2) đến lời nói và việc làm của Chúa Giê-su trong cuộc chiến đấu với ma quỷ (bài Phúc Âm) - đều làm nổi bật thái độ và hành động của những kẻ tin vào Thiên Chúa.

Vậy chúng ta hãy đọc kỹ và suy niệm ba bài Sách Thánh để hiểu và có thái độ và hành động của những kẻ tin vào Thiên Chúa.

II. LẮNG NGHE LỜI CHÚA TRONG BA BÀI THÁNH KINH

2.1 Trong bài đọc 1 (Đnl 26, 4-10): "Dân được chọn tuyên xưng đức tin". Ông Mô-sê nói cùng dân chúng rằng: "Thầy tư tế nhận của đầu mùa từ tay người và đem đặt trước bàn thờ của Chúa là Thiên Chúa người, và người sẽ nói trước mặt Chúa là Thiên Chúa rằng: "Tổ phụ con là Aramêô du mục đã đi xuống Ai-cập và sống ở đó như ngoại kiều với một ít người; và đã phát triển thành một dân tộc vĩ đại, hùng mạnh và đông đúc. Các người Ai-cập đã ngược đãi, hành hạ và bắt chúng con làm việc nặng nhọc. Chúng con đã kêu cầu Chúa là Thiên Chúa cha ông chúng con, và Chúa đã nghe lời chúng con, đã nhìn thấy cảnh thống khổ, cực nhọc và khốn cùng của chúng con. Chúa đã dùng bàn tay mạnh, cánh tay hùng, dùng những biển cố khủng khiếp và những dấu lạ phi thường mà dẫn chúng con ra khỏi Ai-cập. Chúa đưa chúng con đến đây, ban cho chúng con xứ này, một xứ chảy sữa và mật. Và vì thế, lạy Chúa, giờ đây con dâng tiến Chúa những của đầu mùa, hoa màu ruộng đất mà Chúa đã ban cho con". Người sẽ đem đặt nó trước mặt Chúa là Thiên Chúa người và sấp mình trước tôn nhan Người.

2.2 Trong bài đọc 2 (Rm 10, 8-13): "Kẻ tin tưởng tuyên xưng đức tin trong Chúa Ki-tô" Anh em thân mến, Thánh Kinh nói gì? Lời ở kẻ trong miệng và trong lòng người. Đó là lời đức tin mà chúng tôi rao giảng. Vì nếu miệng người tuyên xưng Đức Giêsu là Chúa, và lòng người tin rằng Thiên Chúa đã cho Người từ cõi chết sống lại, thì người sẽ được rỗi. Quả thế, tin trong lòng thì sẽ được công chính, tuyên xưng ngoài miệng sẽ được cứu rỗi. Vì Thánh Kinh đã có nói: "Hễ ai tin vào Người sẽ không phải hổ thẹn". Bởi lẽ không có sự phân biệt người Do-thái và Hy-lạp: Vì là cùng một Chúa của mọi người, Ngài rộng rãi đối với tất cả mọi người khẩn xin cùng Ngài. Vì mọi kẻ cầu khẩn Danh Ngài, đều được cứu độ.

2.3 Trong bài Tin Mừng (Lc 4,1-13): "Thánh Thần thúc đẩy Chúa vào hoang địa, và chịu cám dỗ" Khi ấy, Chúa Giêsu được đầy Thánh Thần, liền rời vùng sông Giođan và được Thánh Thần đưa vào hoang địa ở đó suốt bốn mươi ngày, và chịu ma quỷ cám dỗ. Trong những ngày ấy, Người không ăn gì và sau thời gian đó, Người đói. Vì thế, ma quỷ đến thưa Người: "Nếu ông là Con Thiên Chúa, thì hãy truyền cho đá này biến thành bánh đi". Chúa Giêsu đáp: "Có lời chép rằng: Người ta không phải chỉ sống bằng cơm bánh, mà còn bằng lời Chúa nữa".

Rồi ma quỷ lại đem Người lên cao hơn cho xem ngay một lúc tất cả các nước thiên hạ và nói với Người rằng: "Tôi sẽ cho ông hết thấy quyền hành và vinh quang của các nước này, vì tất cả đó là của tôi và tôi muốn cho ai tùy ý. Vậy nếu ông sấp mình thờ lạy tôi, thì mọi sự ấy sẽ thuộc về ông!" Nhưng Chúa Giêsu đáp lại: "Có lời chép rằng: Người phải thờ lạy Chúa là Thiên Chúa người và chỉ phụng thờ một mình Người thôi".

Rồi ma quỷ lại đưa Người lên Giêrusalem, để Người trên góc tường cao đền thờ và bảo rằng: "Nếu ông là Con Thiên Chúa, thì hãy gieo mình xuống, vì có lời chép rằng: "Chúa sẽ truyền cho Thiên Thần gìn giữ ông!" Và còn thêm rằng: "Các vị đó sẽ giơ tay nâng đỡ ông khỏi vấp phải đá". Chúa Giêsu đáp lại: "Có lời chép rằng: Người đừng thử thách Chúa là Thiên Chúa ngươi!" Sau khi làm đủ cách cám dỗ, ma quỷ rút lui để chờ dịp khác.

III. KHÁM PHÁ CHÂN DUNG VÀ SỨ ĐIỆP CỦA THIÊN CHÚA TRONG BA BÀI THÁNH KINH

3.1 Chân dung của Thiên Chúa

3.1.1 Bài đọc 1 (Đnl 26,4-10) là những lời của ông Mô-sê giảng giải cho dân Ít-ra-en về cách họ phải đối xử với Thiên Chúa như thế nào cho tương xứng. Ông đã khéo léo nhắc lại cách vắn gọn lịch sử của dân Ít-ra-en và cách Thiên Chúa đã cứu dân khỏi cảnh nô lệ Ai-cập và đưa dân vào Đất Hứa. Nhờ có đất và sự quan phòng đầy thương yêu của Thiên Chúa mà dân mới có hoa màu, lương thực, sữa và mật... Vì thế dân Ít-ra-en dâng lên Thiên Chúa của lễ đầu mùa là để tỏ lòng biết ơn và quy phục Vị Chúa Tể Vũ Trụ và Lịch Sử của mình.

Trong trích đoạn Đnl 26,4-10 trên, chúng ta khám phá ra nhiều nét đáng yêu trên dung mạo của Thiên Chúa: Trước hết Thiên Chúa là Đấng đã nghe thấy lời kêu than của những người bị áp bức. Kế đến Thiên Chúa là Đấng ra tay giải thoát họ. Sau cùng Thiên Chúa là Đấng đồng hành với dân Ít-ra-en trong suốt cuộc hành trình vào Đất Hứa. Trong biến cố Xuất Hành (cũng là Vượt Qua) của dân Ít-ra-en, Thiên Chúa tự mạc khải vừa là Đấng yêu thương, vừa là Đấng quyền năng. Đó cũng chính là Thiên Chúa mà chúng ta tìm kiếm, tôn thờ và sống cùng!

3.1.2 Bài đọc 2 (Rm 10,8-13) là những lời Thánh Phao-lô Tông đồ nói về đối tượng của niềm tin của các Ki-tô hữu. Đối tượng đó là chính Chúa Giê-su Ki-tô, Con Một Thiên Chúa. So với những người Do-thái thì các Ki-tô hữu chúng ta đã tiến thêm được một bước trên con đường tìm kiếm, gặp gỡ và hiểu biết Thiên Chúa. Hay đúng hơn là mạc khải của Thiên Chúa đã chuyển sang một giai đoạn mới: Thiên Chúa tự mạc khải trong/qua Con Một là Chúa Giê-su Ki-tô. Để xứng đáng với hồng ân vĩ đại ấy của Thiên Chúa, các Ki-tô hữu vừa phải tin trong lòng vừa phải tuyên xưng ngoài miệng tức bằng lời nói và việc làm.

Trong trích đoạn Rm 10,8-13 trên, chúng ta nhận ra Lời Thiên Chúa rất gần chúng ta, ở ngay bên, thậm chí ở trong chúng ta. Hơn nữa Lời ấy đã thành xác phàm và ở giữa chúng ta, làm bầu làm bạn và đồng hành với chúng ta, chuộc hết lỗi lầm của chúng ta để cho chúng ta được hòa giải và sống trong tình yêu của Cha. Đó là Chúa Giê-su Ki-tô mà chúng ta tin trong lòng và tuyên xưng ngoài miệng. Cách tuyên xưng thuyết phục nhất là sống theo giáo lý, mệnh lệnh, giới răn của Chúa.

3.1.3 Bài Tin Mừng (Lc 4, 1-13) là đoạn Phúc âm Lu-ca tường thuật cách sống động và tỷ mỉ về những cơn/đợt/chước cám dỗ mà Sa-tan đã bày ra cho Chúa Giê-su trong hoang địa. Sa-tan tìm hết mọi cách để kéo Chúa Giê-su ra khỏi vòng thân mật và đường lối của Thiên Chúa. Còn Chúa Giê-su thì nhất định không nhượng bộ Sa-tan một ly một tý nào. Của cải, vinh hoa, phú quý, lạc thú, quyền lực.... không làm Người siêu lòng! Trước sau Chúa Giê-su chỉ nghe Lời của Cha, chỉ thực hiện chỉ thị của Cha, chỉ tìm kiếm những gì làm đẹp lòng Cha mà thôi!

Trong đoạn Phúc Âm Lc 4, 1-13 này, chúng ta thấy Chúa Giê-su quả là Con Chí Ái của Cha và là mẫu mực cho cách sống -từ suy nghĩ qua lời nói và đến hành động- quy phục Thiên Chúa với tất cả lòng yêu thương, trí sáng suốt và ý chí kiên cường. Chúng ta hãy học với

Người để (a) không bị Sa-tan, thế gian và xác thịt lừa gạt hay gài bẫy và (b) để luôn được sống trong tình thân và sự quy phục Thiên Chúa.

3.2 Sứ điệp của Lời Chúa:

Sứ điệp của Lời Chúa hôm nay là thể hiện thái độ và hành động của những kẻ tin vào Thiên Chúa vì Thiên Chúa đã cứu thoát và hướng dẫn chúng ta từng giây từng phút. Chúng ta cứ nhìn vào Chúa Giê-su mà học theo: trong cơn cám dỗ của Sa-tan, Người đã kiên cường thể hiện thái độ và hành động của Người Con Chí Ái của Cha, Người Con mà Cha hết sức hài lòng.

IV. SỐNG VỚI THIÊN CHÚA VÀ THỰC THI SỨ ĐIỆP CỦA NGƯỜI

4.1 Sống với Thiên Chúa

Là Đấng rất gần gũi và thân thương đã ra tay cứu thoát con dân Ít-ra-en khỏi cảnh nô lệ Ai-cập và đưa dân vào Miến Đất Hứa.

Là Chúa Giê-su, Đấng đã chiến thắng thần dữ là xa-tan trong hoang địa để gắn bó với Đấng đã sai Người đến trần gian để cứu chuộc nhân loại tội lỗi.

Là Chúa Thánh Thần, Đấng luôn thông hiệp với Chúa Cha và với Chúa Con (Chúa Giê-su) trong mọi công trình tạo dựng và cứu độ nhân loại.

4.2 Thực thi Sứ điệp của Người

Để thực thi sứ điệp Lời Chúa hôm nay, tôi xét mình xem hàng ngày/tuần tôi sống với Thiên Chúa như thế nào:

* Tôi có cảm nhận được Thiên Chúa là Đấng hết sức gần gũi, lắng nghe, ra tay cứu vớt và ban muôn vàn ơn cho tôi không?

* Tôi có thể hiện thái độ và hành động của kẻ tin vào Thiên Chúa hay tôi sống chẳng khác gì những người không biết, không tin Chúa?

* Tôi có chạy đến với Thiên Chúa và kêu cầu Người mỗi khi tôi bị áp bức, bóc lột, đau khổ không? Hay tôi chạy đến thầy bói, tử vi, tướng số, cầu cơ, bùa ngãi, người

đời để cậy nhờ trong những lúc gặp khó khăn, bế tắc?

V. CẦU NGUYỆN CHO THẾ GIỚI VÀ HỘI THÁNH

5.1 «Người đã nghe tiếng chúng tôi, đã thấy cảnh khổ cực, làm than, áp bức chúng tôi phải chịu, đã dang cánh tay mạnh mẽ uy quyền, đã gây kinh hồn táng đờm và thực hiện những dấu lạ điềm thiêng, để giải thoát chúng tôi» Chúng ta hãy dâng lời cầu xin Chúa cho loài người ngày hôm nay, nhất là cho những người bị áp bức, làm than, cơ cực về vật chất cũng như tinh thần, để họ được Thiên Chúa đoái thương và giải thoát.

Xướng: Chúng ta hãy cầu xin Chúa! Đáp: Xin Chúa nhậm lời chúng con!

5.2 «Khi anh (em) đến dâng của đầu mùa, tư tế sẽ nhận lấy giỏ từ tay anh (em) và đem đặt trước bàn thờ Đức Chúa, Thiên Chúa của anh (em)» Chúng ta hãy dâng lời cầu xin Chúa cho Hội Thánh Công Giáo khắp năm châu, cách riêng cho Đức Giáo Hoàng Phan-xi-cô, cho các Hồng Y, Giám Mục, Linh Mục và Phó Tế, để mọi Ki-tô hữu biết thể hiện lòng biết ơn đối với Thiên Chúa là Nguồn Mạch Mọi Ơn!

Xướng: Chúng ta hãy cầu xin Chúa! Đáp: Xin Chúa nhậm lời chúng con!

5.3 «Người ta sống không chỉ nhờ cơm bánh» Chúng ta hãy dâng lời cầu xin Chúa cho các Ki-tô hữu trong cộng đoàn giáo xứ chúng ta, nhất là cho những người tham dự Thánh Lễ này, được ơn yêu mến việc đọc, học và suy niệm Lời Chúa để hàng ngày được Lời Chúa nuôi dưỡng một cách phong phú và bền lâu.

Xướng: Chúng ta hãy cầu xin Chúa! Đáp: Xin Chúa nhậm lời chúng con!

5.4 «Tất cả những ai kêu cầu danh Đức Chúa sẽ được cứu thoát» Chúng ta hãy dâng lời cầu xin Chúa cho tất cả những ai đang mòn mỏi chờ đợi được giải thoát khỏi cảnh bệnh tật, đói nghèo, bất công, áp bức, để họ cảm nghiệm được Lời Chúa là Lời hằng sống và linh nghiệm!

Xướng: Chúng ta hãy cầu xin Chúa! Đáp: Xin Chúa nhậm lời chúng con!

Sài Gòn ngày 02 tháng 03 năm 2022

Giêrônimô Nguyễn Văn Nội.

VỀ MỤC LỤC

PHƯƠNG CÁCH CHIẾN THẮNG MA QUỶ CÁM DỖ

HIỆP SỐNG TIN MỪNG

CHÚA NHẬT I MÙA CHAY C

Đnl 26,4-10 ; Rm 10,8-13 ; Lc 4,1-13

I. HỌC LỜI CHÚA

1. TIN MỪNG : Lc 4,1-13

(1) Đức Giê-su được đầy Thánh Thần, từ sông Gio-đan trở về, và được Thánh Thần dẫn đi trong hoang địa (2) bốn mươi ngày, chịu quỷ cám dỗ. Trong những ngày ấy, Người không ăn gì cả, và khi hết thời gian đó, thì Người thấy đói. (3) Bấy giờ, quỷ nói với Người : “Nếu ông là Con Thiên Chúa thì truyền cho hòn đá này hóa bánh đi !”. (4) Nhưng

Đức Giê-su đáp lại : “**Đã có lời chép rằng : Người ta sống không chỉ nhờ cơm bánh**”. (5) Sau đó, quỳ đem Đức Giê-su lên cao, và trong giây lát, chỉ cho Người thấy tất cả các nước thiên hạ. (6) Rồi nó nói với Người : “**Tôi sẽ cho ông toàn quyền cai trị cùng với vinh hoa lợi lộc của các nước này, vì quyền hành ấy đã được trao cho tôi, và tôi muốn cho ai tùy ý.**” (7) Vậy nếu ông bái lạy tôi, thì tất cả sẽ thuộc về ông. (8) Đức Giê-su đáp lại : “**Đã có lời chép rằng : “Người phải bái lạy Đức Chúa là Thiên Chúa của người, và phải thờ phượng một mình Người mà thôi**”. (9) Quỳ đem Đức Giê-su đến Giê-ru-sa-lem và đặt Người trên nóc Đền thờ, rồi nói với Người : “**Nếu ông là Con Thiên Chúa, thì đừng dậm mà gieo mình xuống đi !**” (10) Vì đã có lời chép rằng : “**Thiên Chúa sẽ truyền cho thiên sứ gìn giữ bạn**”. (11) Lại còn chép rằng : “**Thiên sứ sẽ tay đỡ tay nâng, cho bạn khỏi vấp chân vào đá**”. (12) Bấy giờ Đức Giê-su đáp lại : “**Đã có lời rằng : “Người chớ thử thách Đức Chúa là Thiên Chúa của người**”. (13) Sau khi đã xoay hết cách để cám dỗ Người, quỷ bỏ đi chờ đợi thời cơ.

2. Ý CHÍNH : ĐỨC GIÊ-SU CHIẾN THẮNG MA QUỶ CÁM DỠ

Tin mừng thuật lại việc Thánh Thần hướng dẫn Đức Giê-su vào sa mạc ăn chay cầu nguyện bốn mươi ngày và bị ma quỷ cám dỗ. Người đã dùng Lời Thánh Kinh để ba lần chiến thắng ma quỷ cám dỗ về thú vui nhục dục, về quyền lợi vật chất và về danh vọng chức quyền.

3. CHÚ THÍCH :

- **C 1-2** : + **Được Thánh Thần dẫn đi vào hoang địa** : Thánh Lu-ca hay nói tới tác động của Thánh Thần trong cuộc đời Đức Giê-su (x. Lc 1,35 ; 3,16.22). Hoang địa là vùng sa mạc Giu-đa, một giải đất rộng nằm giữa vùng núi gần thành Giê-ri-cô. + **Bốn mươi ngày** : Con số bốn mươi này gợi lại bốn mươi năm dân Ít-ra-en đi trong sa mạc. + **Chịu quỷ cám dỗ** : Trong tiếng Do thái, cám dỗ nghĩa là thử thách, giống như một cuộc thi cử. Đứng trước cơn cám dỗ, ta phải lựa chọn giữa sự thiện và sự ác, ánh sáng và bóng tối, sự sống và sự chết. + **Người không ăn gì cả, và khi hết thời gian đó thì Người thấy đói** : Nhịn ăn là một trong những hình thức chay tịnh của dân Do thái.

- **C 3-4** : + **“Nếu ông là Con Thiên Chúa”** : Quỷ đã nhắc lại lời Chúa Cha phán sau khi Đức Giê-su chịu phép Rửa : “**Này là Con Ta yêu dấu**” (x Lc 3,22). + **Truyền cho hòn đá này hóa bánh đi !** : Đây là cơn cám dỗ về của ăn. Quỷ đã nhận ra điểm yếu của Đức Giê-su là đang bị đói sau thời gian dài ăn chay, nên nó xúi Người làm phép lạ biến đá thành bánh để thỏa mãn nhu cầu ăn uống của bản thân ! Đây là sự cám dỗ chiều theo các đam mê lạc thú xác thịt. + **“Người ta sống không chỉ nhờ cơm bánh”** : Đức Giê-su dùng câu nói của Mô-sê dạy dỗ dân Ít-ra-en ngày xưa để chống trả cơn cám dỗ này của ma quỷ (x. Đnl 8,3).

- **C 5-8** : + **Quỳ đem Đức Giê-su lên cao** : Có lẽ đây là một vị trí cao hơn mặt đất, như thường ghi trong các Khải huyền Do thái. + **Trong giây lát, chỉ cho Người thấy tất cả các nước thiên hạ** : Câu này cho thấy cơn cám dỗ chỉ xảy ra trong tâm trí của Đức Giê-su. + **Nó nói với Người : “Tôi sẽ cho ông toàn quyền cai trị cùng với vinh hoa lợi lộc của các nước này”** : Ma quỷ đề nghị chia sẻ quyền cai trị để biến Đức Giê-su thành vị Mê-si-a trần thế theo kiểu vua Đa-vít ngày xưa. Người sẽ liên kết với nhóm Do thái cực đoan để chiếm lại quyền hành và vinh quang, đánh đuổi quân Rô-ma đang cai trị ra khỏi đất nước Do thái (x. Ga 6,15). Nhưng điều này không nằm trong sứ vụ cứu thế của Đức Giê-su (x. Lc 10,22). + **Đã có lời chép : Người phải bái lạy Đức Chúa là Thiên Chúa của người, và phải thờ phượng một mình Người mà thôi”** : Bái lạy là thái độ của loài thụ tạo phục tùng Đấng Tạo Hóa (x. Mt 2,5 ; 8,2). Dân Do thái khi xưa đã sa ngã phạm tội khi tôn thờ bò vàng, nên đã bị phạt (x. Xh

32,1.31-35). Còn nay Đức Giê-su nhắc lại điều luật Mô-sê truyền cho dân Do thái chỉ được tôn thờ một mình Thiên Chúa mà thôi (x. Đnl 6,13).

- **C 9-13 : + Quỷ đem Đức Giê-su đến Giê-ru-sa-lem** : Lu-ca kết thúc bản tường thuật các cơn cám dỗ tại thủ đô Giê-ru-sa-lem. + **Nếu ông là Con Thiên Chúa, thì đừng dậy mà gieo mình xuống đi** : Sau này trong cuộc khổ nạn tại Giê-ru-sa-lem, các đầu mục Do thái, bọn lính canh và tên gian phi cũng lặp lại cơn cám dỗ này : “Hãy bước xuống khỏi thập giá để chúng ta thấy mà tin” (x. Mt 27,42b-44). + **“Người chớ thử thách Đức Chúa là Thiên Chúa của người”** : Thử thách Thiên Chúa có hai nghĩa : một là như xưa ma quỷ đã cám dỗ dân Do thái lằm bằm kêu trách và phản đối Đức Chúa, Đấng đã giải phóng họ thoát khỏi ách nô lệ cho dân Ai cập, đang khi lẽ ra họ phải tạ ơn và phó thác cậy trông nơi Người. Hai là quỷ cám dỗ Đức Giê-su lợi dụng lòng tốt của Thiên Chúa để tìm kiếm lợi lộc cho bản thân. Tội này cũng giống tội “trông cậy quá lẽ”, nghĩa là đòi Thiên Chúa phải làm phép lạ để thỏa mãn theo ý riêng mình thay vì phải bỏ ý riêng mà vâng theo ý Thiên Chúa (x. Mc 14,36). + **Sau khi đã xoay hết cách để cám dỗ Người, quỷ bỏ đi chờ đợi thời cơ** : Thời cơ là cuộc thương khó của Đức Giê-su tại Giê-ru-sa-lem (x. Lc 22,3). Trong vườn cây Dầu, Người đã bị ma quỷ cám dỗ từ chối uống chén đắng đau khổ, nhưng Người đã chiến thắng cơn cám dỗ đó bằng lời cầu xin với Chúa Cha : “Tuy vậy, xin đừng làm theo ý Con, mà xin theo ý Cha” (Lc 22,42). Trên cây thập giá, Người bị ma quỷ cám dỗ nghĩ mình đã bị Chúa Cha bỏ rơi ! (x. Mt 27,46), nhưng Người đã chiến thắng nó qua lời cầu nguyện phó thác hoàn toàn vào sự quan phòng của Chúa Cha : “Lạy Cha, con xin phó thác hồn con trong tay Cha” (Lc 23,46).

4. CÂU HỎI :

1) Cám dỗ là gì ? Khi bị ma quỷ cám dỗ trong tâm trí thì đã có tội chưa ?

2) Đức Giê-su đã dùng phương thế nào để chống lại ma quỷ cám dỗ ?

3) Tội “thử thách Thiên Chúa” có đồng nghĩa với tội “trông cậy quá lẽ” không ? Hãy nêu một vài ví dụ cụ thể để minh họa về tội “trông cậy quá lẽ” hay “thử thách Thiên Chúa”.

II. SỐNG LỜI CHÚA

1. LỜI CHÚA : “Đức Giê-su được Thánh Thần dẫn đi trong hoang địa bốn mươi ngày và chịu quỷ cám dỗ” (Lc 4,1b).

2. CÂU CHUYỆN :

1) CHƯỚC CÁM DỠ HIỂM ĐỘC CỦA MA QUỶ :

Ngày xưa có một thanh niên tính tình hiền lành, luôn hiếu thảo với cha mẹ, và rất yêu thương vợ mình. Một hôm, một con quỷ đã hiện ra và cám dỗ anh ta phạm tội. Quỷ cho anh được quyền chọn làm một trong ba điều xấu : Một là chửi mắng cha mẹ. Hai là giết chết cô vợ thân yêu. Ba là uống rượu. Chàng thanh niên liền suy nghĩ : Chửi mắng cha mẹ là bất hiếu, nên ta quyết không làm. Giết chết người vợ thân yêu là bất nghĩa, ta cũng không thể làm được. Chỉ có uống rượu là ta có thể làm được thôi, vì uống rượu đâu quá xấu ! Thế là anh ta chọn uống rượu. Quỷ liền sai người cung cấp cho anh ta đủ các thứ rượu ngon trên đời. Lúc đầu chàng thanh niên còn uống hạn chế mỗi bữa một ly nhỏ, nên không có điều gì xảy ra. Nhưng dần dần việc uống rượu trở thành thói quen, mỗi bữa anh ta phải tăng “đô” lên và uống gấp nhiều lần mới thấy “phê”. Cuối cùng, anh đã trở thành một tên bợm nhậu : lúc nào mặt cũng đỏ gay say xỉn ! Một hôm, anh ta say đến nỗi không biết trời trăng gì nữa. Trong cơn say, anh ta đập bẻ tất

cả chén bát và vát đồ đạc trong nhà ra ngoài đường. Bị cha mẹ ngăn cản rầy la, anh ta liền to tiếng cãi lại và buông ra những lời thô tục xúc phạm đến cha mẹ. Cô vợ thấy chồng vô lễ và bất hiếu như vậy liền tới gần khuyên can liền bị anh đâm một nhát dao khiến cô ngã lăn ra chết.

Thế là từ việc uống rượu tưởng chừng vô hại lúc đầu, về sau đã trở thành nguyên nhân dẫn đến hai tội ác lớn lao là bất hiếu nói xúc phạm nặng nề đến cha mẹ, và tội bất nghĩa giết chết người vợ thân yêu của mình.

2) BỊ ÁN TỬ HÌNH KHỞI ĐẦU CHỈ TỪ TỘI ĂN CẤP VẬT :

Một tên cướp nhà băng và giết một cảnh sát viên cuối cùng đã phải trả giá bằng chính mạng sống của mình. Sáng sớm hôm ấy tại nhà tù Sing Sing nổi tiếng, tên tử tội đã bị cột trong tư thế ngồi trên ghế điện. Người ta mang những miếng kim khí cột chặt vào cái vòng trên đầu hấn ta và vào hai bắp chân của hấn. Chỉ một lát nữa thôi, khi công tắc được bật lên là một dòng điện cực mạnh sẽ làm hấn mất ý thức và bị chết ngay. Viên chức phụ trách thi hành án đã cho tử tội được gặp linh mục trước khi bị hành hình và hấn đã nói mấy lời thú tội về tiến trình phạm tội ác như sau :

"Hôm nay tôi sắp bị tử hình. Đây là hậu quả của các tội lớn lao của tôi mà bắt đầu chỉ là tội ăn cắp vặt một đồng năm xu của mẹ tôi. Sau đó do lớn lên không được dạy dỗ nên tôi đã liên tiếp phạm thêm nhiều tội khác : Từ ăn cắp các thứ vặt vãnh đến tội cướp tiệm vàng. Số tiền bất chính cướp được cũng mau chóng tan biến chỉ sau thời gian ngắn ngụp lặn trong các thói hư như bài bạc, rượu chè, trai gái, hút chích ma túy... nên khi tiêu hết tiền tôi lại phải tiếp tục đi ăn cướp. Nhất là sau khi quen biết hai thằng bạn mới ở tù ra và chúng tôi hợp lại thành một băng cướp. Lần kia chúng tôi đã lên kế hoạch lớn đột nhập vào nhà băng. Khi bị bảo vệ phát hiện truy bắt, tôi đã bắn chết một nhân viên bảo vệ rồi sau đó bị bắt ra tòa xét xử và phải lãnh án tử hình. Như vậy tội cướp của giết người và bị tử hình hôm nay khởi đầu chỉ từ ăn cắp vặt đồng năm xu của mẹ. Sau đó tăng dần lên thành tội cướp nhà băng kèm giết người thi hành công vụ và cuối cùng tôi đã bị án tử hình hôm nay".

3) SỨC LÔI CUỐN MẠNH MỀ CỦA VÀNG BẠC :

Ngày xưa, có người ở nước Tề rất ham thích vàng bạc đến độ biến thành đam mê vàng. Một hôm đi ngang qua tiệm cầm đồ, anh thấy có người mang thỏi vàng đến bán liền động lòng tham, anh liền chạy lại cướp thỏi vàng rồi bỏ chạy. Người ta hè nhau đuổi bắt lại. Sau đó anh bị tra hỏi :

- Tại sao ngay giữa ban ngày ban mặt và chỗ có đông người mà mi dám ra tay cướp giạt thỏi vàng như thế ?

Anh ta trả lời :

- Lúc trông thấy vàng, thì tôi không còn tự chủ và cũng không nhìn thấy bất cứ ai khác. Trước mặt tôi, chỉ thấy thỏi vàng mà tôi phải chiếm lấy với bất cứ giá nào.

Câu chuyện trên cho thấy sức hút mạnh mẽ của vàng bạc. Chính lòng tham của cải bất chính khiến nhiều người sẵn sàng bất chấp nguy hiểm, tìm cách chiếm đoạt, dù phải dùng các thủ đoạn xấu xa gian ác, ngay cả phải đâm chém và dùng súng bắn chết nhiều người cũng không chùn tay.

4) LÀM GÌ ĐỂ CHIẾN THẮNG MA QUỈ CÁM DỠ ?

Một buổi chiều nọ cha bề trên đi bách bộ trong khuôn viên tu viện, thấy một tu sĩ đang vất vả tưới nước bón phân cho vườn rau của tu viện, liền hỏi :

- Hôm nay từ sáng đến giờ thầy đã làm được những việc gì ?

- Thưa cha, cũng như mọi khi, con luôn chăm chỉ làm việc bổn phận mà nếu không có ơn Chúa giúp, chắc con không sao chu toàn. Công việc bổn phận hằng ngày của con là : Canh chừng hai con chim ưng; Chăn giữ hai con nai; Quan sát hai chim điều hâu; Chiến thắng một con cá sấu; Trị một con gấu và chăm sóc một bệnh nhân.

- Con nói gì lạ thế ? Trong tu viện tìm đâu ra những con vật đó ?

- Thưa cha bề trên, đúng thật như thế đấy ạ. Này nhé :

Hai con chim ưng là đôi mắt của con, con phải giữ chúng luôn trong sáng, không để chúng xem những hình ảnh xấu xa.

Hai con nai là đôi chân mà con phải hướng dẫn để chúng luôn bước đi trên nẻo chính đường ngay.

Hai chim điều hâu là đôi bàn tay mà con bắt chúng phải lao động hằng ngày.

Con cá sấu là cái lưỡi của con mà con phải kiềm chế để khỏi thốt ra những lời nói xấu chỉ trích anh em.

Con gấu chính là trái tim mà con phải yêu thương hết mọi người, không ích kỷ và không sĩ diện hão.

Còn bệnh nhân là chính con đây, con phải chăm sóc bằng cách xa lánh dịp tội, năng cầu nguyện để được kết hiệp mật thiết với Chúa và yêu thương phục vụ anh em.

3. THẢO LUẬN :

1) Ma quỷ đã tấn công vào chỗ yếu của Đức Giê-su là bị đói sau khi ăn chay bốn mươi ngày. Còn chỗ yếu của bạn hiện nay là gì ?

2) Để chống lại cơn cám dỗ của ma quỷ cách hữu hiệu, bạn cần sử dụng các phương thế nào noi gương Đức Giê-su như trong Tin Mừng hôm nay ?

4. SUY NIỆM :

1. LOÀI NGƯỜI THƯỜNG BỊ CÁM DỠ RA SAO ? :

Dân Do thái ngày xưa đã nhiều lần bị cám dỗ trong thời gian lưu lạc 40 năm trong hoang địa. Họ muốn được “ngồi bên nồi thịt và được ăn bánh thỏa thuê” (x. Xh 16,2tt). Các môn đệ Đức Giê-su cũng có lần bị cám dỗ muốn có địa vị lớn hơn anh em (x. Mc 9,34), được ngồi bên tả bên hữu Thầy Giê-su (x. Mc 10,37). Ngay chính Đức Giê-su cũng không thoát khỏi những cơn cám dỗ. Dù là Thiên Chúa nhưng cũng là con người giống như chúng ta, nên "Người cũng phải chịu trăm chiều thử thách như chúng ta" (Dt 4,15).

2. ĐỨC GIÊ-SU CÓ BỊ MA QUỶ CÁM DỠ KHÔNG ? :

Tin Mừng Lu-ca thuật lại câu chuyện trước khi ra giảng đạo Đức Giê-su đã ăn chay cầu nguyện 40 ngày trong sa mạc. Sau thời gian đó Người cảm thấy đói và ma quỷ đã đến cám dỗ Người về ba phương diện như sau :

a) **VỀ THÚ VUI** : Ma quỷ xúi Đức Giê-su thỏa mãn cơn đói bánh ăn vật chất và các đam mê lạc thú. Nhưng Người đã chiến thắng bằng lời khẳng định : "Người ta không chỉ sống nhờ cơm bánh, nhưng còn sống bằng những lời do miệng Thiên Chúa phán ra".

b) **VỀ LỢI LỘC** : Ma quỷ hứa ban lợi lộc và quyền lực vinh quang cho Đức Giê-su nếu Người chịu tôn thờ nó. Nhưng Người chỉ nhận quyền lực từ Thiên Chúa (x. Lc 1,32b), chỉ công nhận một mình Chúa Cha là Thiên Chúa duy nhất phải tôn thờ (x. Lc 4,8).

c) **VỀ DANH VỌNG** : Ma quỷ cám dỗ Đức Giê-su tìm hư danh bằng cách xúi Người nhảy từ nóc Đền thờ để được ca tụng, vì sẽ được Thiên Chúa kịp thời can thiệp cho được an toàn (x. Lc 4,10-11). Đức Giê-su đã không chấp nhận thử thách quyền năng của Thiên Chúa, bằng cách trưng dẫn lời Kinh thánh : "Người chớ thử thách Đức Chúa là Thiên Chúa của người" (Đnl 6,16).

Dù bị cám dỗ về mọi mặt, nhưng Đức Giê-su đã chiến thắng các cơn cám dỗ của ma quỷ. Vũ khí Người sử dụng để chống lại chước cám dỗ là lòng yêu mến Chúa Cha, luôn vâng phục thánh ý Cha và quyết tâm làm đẹp lòng Cha.

3. ĐÁNH GIÁ THẾ NÀO VỀ KẾ HOẠCH CÁM DỠ CỦA MA QUỶ ? :

Ma quỷ rất khôn ngoan, chúng có những cách lừa đảo rất tinh vi, khi gây ra ảo tưởng để đánh lừa, nhằm đưa người ta vào bẫy mà không thể thoát lui.

Mỗi cơn cám dỗ gồm ba thành phần: Người bị cám dỗ là mỗi người chúng ta, kẻ chủ động cám dỗ là ma quỷ, trung gian cám dỗ là người hay hoàn cảnh chung quanh. Như vậy chúng ta có ba kẻ thù là ma quỷ, thế gian và xác thịt mình,

Phương cách cám dỗ của ma quỷ rất xảo quyệt. Nó không bao giờ dụ dỗ người ta phạm ngay tội nặng, mà chỉ bắt đầu bằng các tội nhẹ. Chúng không bao giờ cám dỗ một lần rồi thôi, mà luôn lặp đi lặp lại nhiều lần, cho đến khi người ta hoàn toàn chiều theo. Chúng không cám dỗ trực tiếp mà thường qua người hay vật trung gian như dùng bà E-và để cám dỗ ông A-đam, dùng phim ảnh sách báo internet để cám dỗ người trẻ phạm tội ...

4. PHẢI LÀM GÌ ĐỂ CHIẾN THẮNG MA QUỶ CÁM DỠ ? :

Ma quỷ có sức mạnh và nhiều mưu mô xảo quyệt nên để đương đầu với chúng, ta cần áp dụng các phương thế như sau :

- **Cần tin cậy và cầu xin Chúa ban ơn trợ giúp** : Đức Giê-su đã nói với ông Phê-rô : "Si-môn, Si-môn ơi. Kia Xa-tan đã xin được sàng anh em như người ta sàng gạo. Nhưng Thầy đã cầu nguyện cho anh để anh khỏi mất lòng tin» (Lc 22,31). Loài người yếu đuối dễ bị sa ngã phạm tội nên cần xin Chúa ban thêm đức tin và trợ giúp thì mới có thể chiến thắng ma quỷ như lời Chúa phán : "Vì không có Thầy, anh em chẳng làm gì được" (Ga 15,5).

- **Tinh thức cầu nguyện luôn** : Đức Giê-su dạy các môn đệ : "Anh em hãy canh thức và cầu nguyện để khỏi lâm vào cơn cám dỗ. Vì tinh thần thì hăng hái, nhưng thể xác lại yếu đuối" (Mt 26,41). Trong kinh Lạy Cha, Đức Giê-su cũng dạy : "Xin chớ để chúng con sa chước cám

dỗ" (Mt 6,13). Người còn dạy môn đệ phải trừ quỷ bằng sự cầu nguyện và ăn chay : "Loại quỷ đó không thể trừ được, nếu không cầu nguyện và ăn chay" (Mc 9,29).

- **Phải quyết tâm chiến đấu** : Chiến đấu bằng sự khiêm hạ bỏ ý riêng mình để vâng theo ý Thiên Chúa; Bằng lối sống siêu thoát, coi thường của cải vật chất và không tham lam danh vọng chức quyền trần gian; Năng hãm mình ăn chay để làm chủ bản thân và sống tiết độ để không sa đà vào thói ăn nhậu say sưa như lời thánh Phê-rô : "Anh em hãy sống tiết độ và tỉnh thức, vì ma quỷ, thù địch của anh em, như sư tử gầm thét, rảo quanh tìm mồi cắn xé. Anh em hãy đứng vững trong đức tin mà chống cự..." (1 Pr 5,8-9).

Trong Mùa Chay này, noi gương Đức Giê-su, chúng ta hãy nghe theo hướng dẫn của Thánh Thần để vào sa mạc tâm hồn, *tham dự các buổi tĩnh tâm mùa chay*. Hãy cùng với Đức Giê-su *giữ sự tỉnh lặng, siêng năng cầu nguyện và ăn chay hãm mình*, để được gia tăng nội lực thiêng liêng. *Hạn chế tiêu xài những gì không cần để đóng góp vào các công trình xây dựng của Hội Thánh và công tác chia sẻ bác ái*. Nhờ việc chuyên cần học sống lời Chúa và nhờ ơn Chúa giúp, chắc chắn chúng ta sẽ chiến thắng ma quỷ cám dỗ và ngày một nên tốt lành thánh thiện hơn, có khả năng chu toàn sứ vụ loan báo Tin Mừng làm chứng cho Chúa.

5. NGUYỆN CẦU :

LẠY CHÚA GIÊ-SU. Trong những ngày chay thánh này, xin cho chúng con chiến đấu và chiến thắng ma quỷ cám dỗ nhờ năng tỉnh thức cầu nguyện, hãm mình ăn chay để làm chủ bản thân. Xin cho chúng con biết bỏ cái tôi ích kỷ của mình, vác thập giá mình mà đi theo Chúa. Cho chúng con chấp nhận đi con đường hẹp, đường nghèo khó khiêm nhu và hy sinh phục vụ. Ước gì chúng con ngày một lớn lên về đức tin cậy mến. Và nếu chẳng may chúng con có lần nào yếu đuối sa ngã phạm tội, xin cho chúng con biết noi gương tông đồ Phê-rô : lập tức trở dậy hồi tâm sám hối và khiêm tốn lãnh ơn giao hoà với Chúa trong bí tích giải tội.- AMEN.

LM ĐAN VINH - HHTM

[VỀ MỤC LỤC](#)

LỄ TRO: Ý NGHĨA MÙA CHAY THÁNH

Ge 2:12-18; 2Cr 5: 20-6:2; Mt.6:1-6, 16-18
Bác sĩ Nguyễn Tiến Cảnh, MD

Mùa Chay Thánh là mùa ăn năn sám hối, làm phúc, cầu nguyện, để sửa soạn tâm hồn đón nhận các ân sủng mà Đức Giêsu Kitô mang lại nhờ cuộc khổ nạn và cái chết của Người trên thập giá.

PHẢI MẤT 40 NGÀY...

Mùa Chay Thánh bắt đầu từ Thứ Tư Lễ Tro cho đến Lễ Phục Sinh. Giáo Hội cùng với chúa Giêsu làm cuộc hành trình tiến về Jerusalem. Lễ Tro nhắc nhở chúng ta "*là tro bụi sẽ trở về với tro bụi*" / *Memento quia pulvis es et in pulverem reverteris*. Lễ Phục Sinh là lễ mừng Chúa sống lại hiển vinh sau ba ngày chết cho tội lỗi loài người. Chúa đã toàn thắng sự chết, đem lại ơn cứu độ cho toàn thể nhân loại.

Cả hàng thế kỷ nay, Mùa Chay vẫn là một cuộc di hành và cảm nghiệm tâm linh rất mãnh liệt đối với những ai muốn làm môn đệ chúa Giêsu Kitô. Tại sao Mùa Chay lại có 40 ngày? Bởi vì phải mất 40 ngày để cho tội lỗi chìm đắm, chết đi trong bão lụt cùng với ma quỷ trước khi một thế hệ mới, cuộc sống mới có thể hưng phấn tràn đầy trái đất phì nhiêu này. Phải mất 40 năm để cho thế hệ nô lệ chết đi trước khi những kẻ được sinh ra trong tự do có thể đi vào miền Đất Hứa. Ông Maisen, Elijah và Chúa Giêsu đã ăn chay, cầu nguyện 40 ngày để dọn mình chuẩn bị cho công tác cả đời.

BA PHƯƠNG CÁCH CHAY TỊNH ĐỂ RỬA SẠCH THÂN MÌNH

Mùa Chay Thánh mời gọi chúng ta từ bỏ bản thân và tội lỗi mình để cùng nhau trở về với cộng đồng dân chúa. Từ bỏ mình là cách chúng tỏ mình ăn năn thống hối. Theo Tin Mừng thánh Mathew, từ bỏ mình gồm 3 phương cách:

*- **Cầu Nguyện:** “*Vào phòng riêng, đóng cửa lại và cầu nguyện cùng Cha của anh em là đáng hiện diện trong kín đáo....*” (Mt.6:5-6)

*- **Ăn Chay:** “*Đừng làm bộ tỏ vẻ râu rĩ, thiếu não để cho thiên hạ thấy. Hãy rửa mặt sạch sẽ, đầu tóc chải đàng hoàng và sức thuốc thơm để không ai biết, trừ Cha của anh em.*” (Mt.6:16-18)

*- **Làm Phúc:** “*Khi làm việc phúc đức, bố thí, chớ có đánh trống la làng cho thiên hạ biết. Hãy làm kín đáo, bởi vì Cha anh em hiện diện trong kín đáo sẽ biết và thưởng công cho anh em*” (Mt.6:1-4)

Thực hành đúng những phương thức trên như Cầu nguyện, Ăn Chay Hãm mình và Làm Phúc có thể sẽ thanh tẩy cuộc sống, tinh luyện giác quan chúng ta, sắp đặt chương trình cho ngày mai và trân quý những gì mình hiện đang có hiện nay.

NHỮNG LOẠI ĂN CHAY KHÔNG PHẢI LÀ CHAY TỊNH

Ngày nay ở trong xã hội văn minh dư thừa của cải, người ta hiểu 2 chữ CHAY TỊNH với nhiều nghĩa khác nhau. Thời xưa, chỉ có tôn giáo mới ăn chay. Ngày nay, **tuyệt thực** cũng có nghĩa là ăn chay. Muốn bảo vệ sức khỏe người ta chỉ ăn rau, không ăn thịt, cũng gọi là ăn chay. Một loại ăn chay khác gọi là chay trường khiến thiếu bổ dưỡng thành bệnh hoạn và kiệt lực mà chết (anorexia). Một loại ăn chay nữa -vì quá phì nộn- muốn cho xụt cân để thân mình thon nhỏ cho **người đẹp hơn**. Vượt trên tất cả các loại vừa kể, một loại ăn chay khác, rất đặc biệt vì chẳng có gì để ăn nên phải nhịn. Loại này hiện có cả hàng triệu người trên khắp thế giới. Ví quá nghèo. Họ đang **chết vì đói và khát**.

Những kiểu ăn chay này tự bản chất, nó chẳng có ý nghĩa tôn giáo. Đôi khi lại có tính phô trương, khoe khoang để chiều theo một tật xấu nào đó. Ăn chay thực ra, tự nó là một điều tốt và đáng khuyến khích. Nó giúp chúng ta biến đổi một số thái độ căn bản về tôn giáo như biết tôn sùng Thiên Chúa, nhận thức ra mình là kẻ tội lỗi, chống trả lại những ham muốn của xác thịt, biết nghĩ đến những người nghèo khó. Tuy nhiên, vì bản tính xấu của con người, ăn chay có thể làm người ta trở nên “tự phụ”. Những người Pharisêu đã từng khoe khoang giữa đền thờ: “*Tôi từng ăn chay hãm mình mỗi tuần hai lần*”(Luc 18:12).

CHAY TỊNH LÀ QUÊN MÌNH, NGHĨ ĐẾN THA NHÂN

Mùa Chay là thời gian giúp chúng ta tìm ra những lý do để làm việc đạo đức, giữ kỷ luật và trung thành với truyền thống Kitô Giáo. Vậy thì phải làm gì trong mùa chay tịnh? Nếu chúa Giêsu nói với các môn đệ ở thời đại này thì Ngài sẽ nhấn mạnh điều gì nhất? Chắc chắn Ngài nói về nhu cầu “*Chia cơm xẻ áo cho người nghèo đói*”. Quả là vô lý khi chúng ta “ăn chay” gọi là khắc khổ nhưng vẫn có cơm-cá-tôm-nước ngọt, trong khi cả hàng triệu người khác không có cơm để ăn nước lã để uống, nói chi cá tôm nước ngọt là những thứ xa xỉ nhất đối với họ.

Trong thông điệp Mùa Chay năm 2009, Đức Thánh Cha Biển Đức XVI đã viết: “*...Đồng thời, chay tịnh giúp chúng ta biết đưa mắt nhìn vào hoàn cảnh của những anh chị em chúng ta đang sống.* Trong thư thứ nhất, thánh Gioan đã khuyến cáo: ‘*Nếu ai có nhiều của cải thế gian và*

thấy anh em mình lâm cảnh túng thiếu mà không động lòng thương, thì làm sao tình yêu Thiên Chúa ở lại trong người ấy được?’(1Ga 3:17). Tự nguyện ăn chay có thể giúp chúng ta phát triển tinh thần người Samaritano. Không vô cảm, cúi mình xuống và đi đến với những người anh em khốn khổ. Khốn khổ không chỉ vì thiếu cơm ăn áo mặc, mà còn vì mất quyền làm người, mất tự do, nhân phẩm bị trà đạp, ức hiếp, bị cướp của, cướp đất, cướp nhà...do lòng tham vô đáy của những kẻ quyền thế bất kể công bằng và công lý.

“Một khi tự quên mình vì sự khốn khổ của tha nhân là chúng ta đã xác quyết những người anh em có nhu cầu ấy không phải là người xa lạ. Chúng ta phải giữ cho tinh thần chào mừng và thái độ ân cần săn sóc ấy được sống động. Tôi đã luôn luôn khuyến khích các xứ đạo và mọi cộng đồng phải đẩy mạnh tinh thần mùa chay của cá nhân cũng như tập thể, làm sao để nó kết hợp với Lời Chúa, Cầu Nguyện và Làm Phúc. Ngay từ khởi đầu, tinh thần đó đã là dấu chỉ đặc thù của cộng đồng Kitô Giáo. Họ thu góp lại những gì họ để dành được qua việc chay tịnh, rồi mời những tín hữu đến để chia sẻ phân phát những thứ đó cho những người nghèo khó. Việc thực hành này cần được làm sống lại, khuyến khích mọi người cùng làm, đặc biệt trong mùa Chay Thánh này.

CHAY TỊNH VÀ HỖM MÌNH, HỖM MÌNH

“Chay Tịnh, hãm mình không phải chỉ là “giảm thiểu phần ăn”, nó còn giúp chúng ta biết gạt hái những hoa trái tinh thần. Nó mở đường cho ta đến gặp Chúa, sẵn sàng đón nhận đau khổ và ân phúc của Chúa. Chay tịnh giúp cho tình liên đới giữa chúng ta với hàng triệu người nghèo đói trên thế giới thêm khăng khít. Chúng ta cũng đừng quên là có nhiều loại chay tịnh không thuộc loại ăn uống. Chay tịnh bằng cách không hút thuốc, không uống rượu. Nó giúp không chỉ cho phần hồn mà cho cả thể xác. Chúng ta có thể giữ chay tịnh bằng cách không bạo động, không coi hình ảnh tục tĩu trên truyền hình, phim ảnh, báo chí và mạng lưới internet. Chúng làm méo mó nhân phẩm chúng ta. Chay tịnh cũng có thể bằng cách không kết án hoặc loại trừ người khác. Một thực tế khá thịnh hành trong Giáo Hội ngày nay.

CHAY TỊNH VÀ CĂN TÍNH CỦA MÌNH

“Hãy coi kìa, bây giờ là thời điểm có thể chấp nhận được. Hãy coi kìa, bây giờ là ngày của ơn cứu độ!” Chúng ta cần có Mùa Chay Thánh để giúp chúng ta nhận ra được căn tính và sứ mệnh của chúng ta bắt nguồn từ cuộc tử nạn và phục sinh của Chúa Giêsu. *Cầu nguyện, ăn chay, làm phúc* là ba phương thức cột trụ của cuộc hành trình trong mùa chay thánh của người Kitô hữu.

CHAY TỊNH VÀ MỞ TIỆC LIÊN HOAN

Mùa Chay là thời gian chúng ta chay tịnh tránh không làm một số việc, nhưng cũng là thời gian chúng ta mở tiệc liên hoan vui mừng để thi hành một số việc. Kiên ky, không bất mãn, không tức giận, không gắt gỏng, không vị kỷ, không vô cảm, không thất vọng, không lười biếng, không nghi ngờ, không phạm tội. Mở tiệc liên hoan vui mừng tỏ lòng biết ơn, biết kiên nhẫn, biết tha thứ, biết chia sẻ, biết cảm thông và đồng cảm với những kẻ đau khổ cả về thể xác lẫn tinh thần, biết hy vọng, biết cam kết, biết thề hứa, biết thành thật và biết cầu xin lòng Chúa thương xót.

Mùa Chay Thánh là thời gian chay tịnh, hãm mình nhưng cũng là thời gian mở tiệc liên hoan....

Fleming Island, Florida

Feb 28, 2022

Bác sĩ Ng Tiến Cảnh, MD.

VỀ MỤC LỤC

NHỮNG THÁCH THỨC VÀ NHU CẦU GIÁO DỤC GIA ĐÌNH

Tiến sĩ Trần Mỹ Duyệt

Nếu bạn hỏi một em bé khoảng 5 tuổi trở lên “Lớn lên em sẽ làm gì?” Câu trả lời tùy vào ảnh hưởng gia đình, ảnh hưởng môi trường và học đường. Các em nhỏ ở Mỹ trước đây thường thích lớn lên làm cảnh sát, lính chữa lửa. Nhưng sở thích đó giờ đây đang thay đổi theo đà phát triển của xã hội, khoa học. Bây giờ có em thích làm cô giáo, phi công, phi hành gia, khoa học gia, bác sỹ, y tá, nha sỹ, dược sỹ, luật sỹ hoặc bác sỹ thú y... Tóm lại, những hình ảnh về một nghề trong tương lai của các em không phản ánh quan niệm trước đây là con cái thường theo gót của cha mẹ.

Nhưng có tới 75% bậc phụ huynh thì muốn rằng con mình sau này sẽ học và có một nghề trong lãnh vực STEM (Science -Khoa học, Technology - Kỹ thuật, Engineering - Kỹ sư, và Mathematics - Toán học). Lý do vì những chuyên môn này sẽ dẫn đến những ngành nghề liên quan đến khoa học, phát minh, y tế, và sự phát triển của nhân loại.

Còn lại, khoảng 50% cha mẹ thì cho rằng con cái muốn làm gì là tùy sở thích và khả năng của chúng. [1]

Nếu ở tuổi 5 tuổi trở lên, các em bắt đầu chú ý đến những việc làm sau này các em thích, dựa trên sự ưa thích cá nhân, và cảm tình. Nhưng phải chờ đến khoảng 15, 16 hoặc 18 tuổi, đa số các em mới có một cái nhìn rõ ràng về tương lai của mình. Rõ ràng nhất là tuổi 15, khi các em bắt đầu phát triển những sở thích và tài năng thích hợp với một ngành nghề trong tương lai. Tuy nhiên, ở một số em việc chọn lựa một ngành nghề vẫn gặp khó khăn. Có những trường hợp “nghề chọn mình, chứ không phải mình chọn nghề”. Và đó cũng là lý do nhiều người đã phải thay đổi nghề nghiệp đến 2 hoặc 3 lần.

Nhưng dù con em muốn học ngành gì, phụ huynh muốn con mình sau này sẽ trở thành như thế nào, cái đó không nhất thiết quan trọng. Là một bác sỹ, nha sỹ, dược sỹ, tiến sỹ, luật sỹ, kỹ sư, giáo sư... như thế nào mới quan trọng. Và đây là cái mà cha mẹ phải chuẩn bị cho các con ngay từ khi chúng còn đang trong vòng tay ấm của gia đình.

Nhưng dạy những gì?

“Dạy con từ thuở lên ba” (Ca dao tục ngữ).

Theo quan niệm giáo dục, và theo truyền thống giáo dục từ xưa, những đứa trẻ trong các gia đình cần được dạy cho biết lễ nghĩa, luân thường, đạo đức. Theo Ca dao tục ngữ Việt Nam là: “Học ăn, học nói, học gói, học mở”, và “Tiên học lễ, hậu học văn”. Như vậy, quan niệm của xã hội xưa thì đàn ông, con trai phải lấy chữ trung làm đầu, đàn bà, con gái thì phải quyết giữ tiết hạnh. Một truyền thống giáo dục quý báu của dân tộc mà ngàn đời cha ông đã truyền lại cho con cháu. Mở đầu tác phẩm nổi tiếng Lục Vân Tiên, Nguyễn Đình Chiểu đã viết hai câu thơ: “Trai thời trung hiếu làm đầu. Gái thời tiết hạnh làm đầu.” [2]

Đọc qua những đòi hỏi đạo đức trên tường chừng như cha ông mình ngày xưa cổ hủ, lạc hậu và quá chú trọng vào hình thức, lễ nghĩa. Nhưng thực ra, nếu đem so sánh những kinh nghiệm trên với cái nhìn của khoa tâm lý giáo dục ngày nay thì không những không lạc hậu, bi quan mà còn là một điều hết sức cần thiết.

Tuổi trẻ ngày nay đi hoang, sa đọa và coi thường giá trị căn bản của đời sống. Đời sống hôm nay như mất ý nghĩa và vô vọng. Giàu sang có, xe hơi có, nhà lầu có, những tiện nghi của khoa học hiện đại có, nhưng lòng người thì vô tâm, vô cảm, buồn phiền và chán ngán. Hoang đàng, vung vít trong tình yêu. Lẫn lộn yêu với đam mê, dục vọng. Lẫn lộn danh dự với danh giá hão huyền. Lẫn lộn giàu sang với bon chen, chộp giật và mách mung. Hậu quả dẫn tới coi thường hôn nhân, ly thân, ly dị như thay đổi áo quần. Yêu nhau đồng tính, hôn nhân đồng tính. Nhân phẩm và mạng sống bị coi thường. Sau một thời gian dài ngừa thai, giờ thì phá thai được công khai và luật pháp hóa. Tất cả là kết quả của một nền “văn minh sự chết” (St. Gioan Phaolô II), của một nền luân lý tương đối (Moral realism).

Mục đích của giáo dục hiện nay

Nhìn vào chương trình học hiện nay, có thể nói rằng những môn học cùng với việc giảng dạy có căn bản từ những công trình nghiên cứu bởi các chuyên gia trong lĩnh vực giáo dục. Nhưng một điều xem như rõ ràng là mục tiêu của nền giáo dục này là để trao cho học sinh, sinh viên những kiến thức, những kỹ năng cần để họ có thể phát triển hết tiềm năng của mình.

Theo Barbara Danza, tác giả của các bài viết giá trị chú trọng đến những thách thức và hoàn cảnh nuôi dạy con trong thời hiện đại, và những chủ đề liên quan đến lựa chọn giáo dục gia đình, thì ngay từ nhỏ, các em cần được giáo dục về:

Giao tiếp: Với truyền thống văn hóa cởi mở, tôn trọng phẩm giá con người tại các nước Tây Phương, thì đây là điều mà phụ huynh cần phải dạy con em mình ngay khi chúng còn trên gối mẹ. Điều này dễ hiểu và dễ phân biệt khi một em bé Việt Nam đứng bên một em bé Mỹ hay Pháp. Cách nói năng, biểu lộ tình cảm hoàn toàn khác nhau. Một bên khúm núm, sợ hãi, rụt rè, tự ty, còn một bên cởi mở, thoải mái, và tự tin.

Đây là điều mà nền giáo dục Việt Nam, cũng như các cha mẹ Việt Nam cần một cái nhìn nhân bản dựa trên giá trị của con người khi theo dõi, và hướng dẫn các em từ lúc gửi đi vườn trẻ, cũng như tiếp tục sau này khi các em bước vào trung học. Một em bé ngoan, lễ phép, lịch sự không có nghĩa là phải cúi đầu, khép nép, và không được nhìn thẳng vào cha mẹ, người lớn khi nói năng, trao đổi.

Suy luận: Một trong những lợi ích của việc học toán, ngoài những ứng dụng thực tế đối với những ai sẽ theo đuổi về kỹ thuật, khoa học, và ngoài những ứng dụng trong việc hoạch định tài chính, môn toán dạy ta cách lý luận. Suy nghĩ có luận lý (logic) sẽ giúp các em khi lớn lên biết phân tích và định giá các công việc, giải quyết các vấn đề.

Tại Hoa Kỳ hay tại những quốc gia tiên tiến Tây Phương, ngoài khả năng luận lý trong toán học, phân tích mọi chuyện, các em nhỏ còn được dạy cách trực diện và đặt những vấn đề với cha mẹ khi ở nhà. Lý luận học còn dạy các em biết xem xét những lập luận, những quan điểm trên phương diện lý tính, vì thế, trẻ em có thể sử dụng những yếu tố mang tính ngụy biện và đặt những giả thiết. Một con dao hai lưỡi, đó cũng là lý do mà phụ huynh cần phải chuẩn bị

để không cảm thấy ngỡ ngàng, hoặc bị xúc phạm khi con cái mình có những thái độ thẳng thắn, thực tế khi nói chuyện, trao đổi về những vấn đề trong cuộc sống.

Lịch sử: “Lịch sử hay sử học (gọi tắt là sử) là môn khoa học nghiên cứu về quá khứ, đặc biệt là những sự kiện liên quan đến con người. Đây là thuật ngữ chung có liên quan đến các sự kiện trong quá khứ cũng như những ghi nhớ, phát hiện, thu thập, tổ chức, trình bày, giải thích và thông tin về những sự kiện này.” [3]

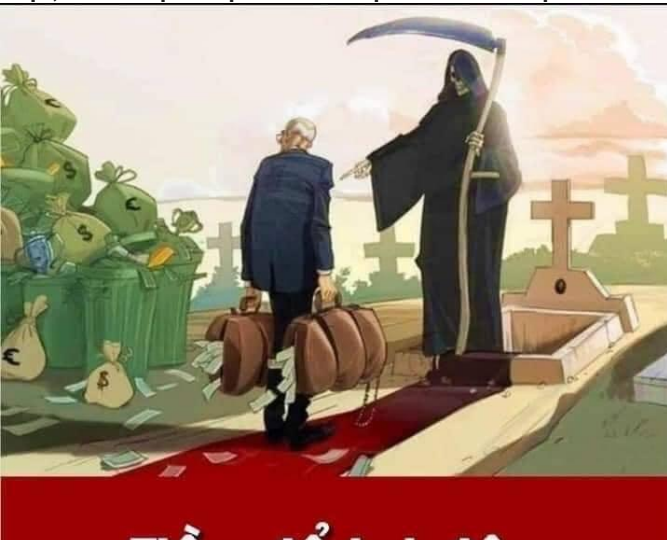
Lịch sử sử quốc gia, lịch sử thế giới sẽ giúp con người sống với niềm tự hào về văn hóa, truyền thống, và phong tục của mình. Nhưng lịch sử cũng rất dễ biến thành ngụ sử. Nhiều sử gia nghiên cứu và viết sử với ảnh hưởng chính trị, khuynh tả, hoặc khuynh hữu nhằm bênh vực, ngụ tạo, và hướng dẫn người đọc. Quan niệm về thế giới đại đồng, một trật tự thế giới mới đang làm cho cái nhìn về lịch sử trở nên méo mó, sai lạc. Các bậc cha mẹ, phụ huynh phải quan tâm đến những điều này khi giải thích lịch sử cho con cái.

Nghệ thuật: Các nền văn minh khác nhau trên khắp thế giới đã mang lại những thành quả về văn hóa rất đáng ghi nhận. Cảm quan về thẩm mỹ, về đẹp, thiên nhiên, và con người là thứ mà các em có thể cảm nhận được qua những môn nghệ thuật như hội họa, điêu khắc, kiến trúc, âm nhạc, kịch nghệ, khiêu vũ, văn học, thơ ca hay bất kỳ hình thức biểu đạt nghệ thuật nào khác. Bồn phận cha mẹ là khám phá và khuyến khích con cái phát triển những tài năng ấy. Một số có thể là nghề nghiệp sau này, và một số sẽ góp phần làm đẹp cho đời khi các em lớn lên.

Phát triển tiềm năng: Tại trường học, mỗi học sinh đều có những ưu điểm riêng biệt, những tài năng thiên phú của chính mình. Các em cần được khuyến khích phát huy những tiềm năng này. Cho dù một cá nhân có mang trong mình tố chất của một văn nhân, một khoa gia, một nghệ sĩ, một luật sư, một giáo viên, một giám đốc, một người thợ thủ công hay thợ sửa ống nước, thì tiềm năng của mỗi người đều phải nên được phát huy tối đa và tôn trọng.

Phẩm chất đạo đức: Ca dao Việt Nam có câu: “Tiên học lễ hậu học văn.” Đây là truyền thống giáo dục đặc biệt và nổi vượt nhất của người Việt phù hợp với tâm lý giáo dục và tâm lý phát triển. Song song với việc truyền tải những giá trị về kiến thức, tài năng, thì đạo đức học là một phần rất quan trọng trong sứ mạng giáo dục. Nhờ đạo đức, con người mới có được khả năng phân định tốt xấu, để rồi có thể đứng về lẽ phải, biết cất lên tiếng nói công đạo, và sống đời liêm chính.

Rất tiếc ngày nay tại các học đường đang dần dần loại bỏ hoặc coi nhẹ chương trình đạo đức của con mình, nhưng phải quan tâm dạy dỗ chúng từ trong gia đình. Có thể không quá đáng khi nhấn mạnh đến giá trị và thành quả của đạo đức khi nói: “Có đức mặc sức mà ăn.” Nhưng với trào lưu sống hiện nay đang nghiêng về những thành quả vật chất và đời sống duy vật, nên việc thực hành đạo đức là một thử thách rất lớn lao.

Tôi muốn kết thúc bài viết bằng việc suy tư về một tấm hình mà người bạn đã chuyển cho tôi qua facebook. Trong tấm hình vẽ một người giàu có hai tay xách những vali đầy tiền đang tiến về ngôi mộ của mình. Đứng đón ông là thần chết, và vị thần chỉ tay về phía chiếc thùng chất đầy tiền (có lẽ của những người đã đi trước), và nói: “Tiền để lại đây. Khi chết chỉ được mang theo TỘI, PHÚC mà thôi!”

Tham khảo:

1. <https://www.khon2.com> › local-news › new-study-reveals...
2. Trích dẫn từ Lục Vân Tiên của Wikipedia, Bách khoa Toàn thư Mở.
3. <https://vi.wikipedia.org> › wiki › Lịch_sử

VỀ MỤC LỤC

LỜI NÓI

Lm. Giuse Trần Việt Hùng

CHÚA NHẬT 8 MÙA THƯỜNG NIÊN

(Đhc 27, 5-8; 1Cor 15, 54-58; Lc 6, 39-45).

Bài đọc Sách Huấn Ca hôm nay là lời dạy rất chân thành và ý nghĩa: *Có thử lửa mới biết bình thợ gốm, nghe chuyện trò, biết ai rôm ai hay* (Đhc 27, 5). Những lời dạy bảo khôn ngoan đã hình thành trong cộng đồng người Do-thái cả mấy ngàn năm trước. Đây là lời mạc khải, có thể áp dụng cho mọi nơi và mọi thời. Sự khôn ngoan và chân thật được tỏ bày qua ngôn ngữ. Nghe giọng nói, kiểu nói, cách nói và ngôn từ, chúng ta có thể hiểu được tâm trạng và tính khí của người đó. Các kiểu nói diễn tả khác nhau như trong lúc bình thường, giận dữ hay vui vẻ. Thực sự chúng ta không dễ để đo lường tất cả. Đôi khi giọng nói nhẹ nhàng, ngon ngọt nhưng tâm địa đầy ác ý. Mật ngọt chết ruồi. Người ta thường nói: *Lời nói chẳng mất tiền mua, lựa lời mà nói cho vừa lòng nhau* là thế. Tuy nhiên không phải lúc nào chúng ta cũng có thể ý thức và điều khiển mọi lời nói.

Huấn ca dạy chúng ta nên cẩn thận khi chê hoặc khen bất cứ người nào. Cần lắng nghe nhiều hơn là nói. Thượng Đế ban cho chúng ta có hai lỗ tai để nghe. Nghe cả hai phía, bên đúng bên sai và bên phải bên trái vì chân lý không hẳn ở một bên. Chúng ta lắng nghe điều được khen và chấp nhận điều bị chê. Chúng ta chỉ có một cái miệng và một cái lưỡi, Thượng Đế muốn chúng ta nói ít nhưng nghe nhiều. Bất cứ điều gì, chúng ta cần lắng nghe, phân tích, cân đo và phán đoán cho chính xác. Có biết bao nhiêu truyện xảy ra mỗi ngày, chúng ta cần bình tĩnh và khôn ngoan để nhận định đúng sai, hay dở để học hỏi và trau dồi kiến thức. Đừng cả tin và cũng đừng quá hoài nghi. Chọn thái độ trung dung trước, vì có rất nhiều yếu tố kết thành một sự kiện hay một câu truyện. Ngôn ngữ Pháp nói rằng: *Hãy uốn lưỡi bảy lần trước khi nói*.

Truyện kể: Một tín đồ đến thăm một vị mục sư xứ Tô Cách Lan và muốn nói xấu một vài giáo hữu khác. Mục sư hỏi: Ngoài ông ra có ai biết chuyện đó nữa không? Thưa không. Ông đã thuật lại chuyện ấy cho người nào chưa? Thưa chưa. Vậy ông nên dấu chuyện ấy nơi chân Chúa và đừng nhắc đến nữa. Ta không nên gây chuyện rắc rối cho kẻ khác. Một trong những lỗi lầm mà chúng ta thường phạm là thích nghe truyện xấu của người khác và mong muốn truyện xấu đó được truyền xa. Dù là truyện xấu đó có thật hay không, vẫn có nhiều người thích nghe.

Ở đời, có lắm truyện thị phi và những truyện vô thường vô phạt hấp dẫn chúng ta. Nói truyện của người là tự tách biệt chúng ta ra khỏi sự liên quan tới họ. Nghĩ rằng chúng ta tốt lành và khôn ngoan hơn họ. Chúa Giêsu khuyên dạy: *Sao anh thấy cái rác trong con mắt của người anh em, mà cái xà trong con mắt của chính mình thì lại không để ý tới? (Lc 6, 41)*. Nói nhiều thì lỗi nhiều. Vì chúng ta dễ dàng phê phán người khác trong khi chỉ biết một chút xíu chi tiết câu truyện của họ. Thêm mắm thêm muối cho câu truyện thêm hấp dẫn là do lòng tà mà ra.

Cây tốt thì sinh trái tốt: *Không có cây nào tốt mà lại sinh quả xấu, cũng chẳng có cây nào xấu mà lại sinh quả tốt (Lc 6, 43)*. Đây là nguyên lý nhân quả. Chúng ta biết rằng trên đời này không có ai tốt hoàn toàn và cũng không có ai hư đốn hoàn toàn. Trong mỗi con người còn có cái nhân thiện, tốt và dễ thương. Chúng ta hãy cố gắng tìm xem những cái tốt nơi người khác để khuyến khích và nâng đỡ để phát triển. Mỗi cá nhân là một thụ tạo quý giá mà Thiên Chúa đã an bài cho hiện hữu trên đời. Ai cũng có thể thực hiện việc tốt và xây dựng công ích chung. Có những kho tàng tốt ẩn tàng trong từng trái tim, điều quan trọng là chúng ta biết khơi dậy và mở cửa để có thể cảm thông với mọi người và thế giới chung quanh.

Một trong những thói xấu là sự xét đoán anh chị em, dù đúng hay sai. Ai xét đoán sẽ bị đoán xét. Chúng ta dễ dàng nhìn thấy những thói hư tật xấu của người khác, nhưng không dễ nhìn thấy tật hư của chính mình. Có khi chúng ta rơi vào thói xấu là đi tìm lông bới vết để bêu xấu người khác giống như gà bới rác. Hãy hạn chế bớt những lời nói hành nói tội, sẽ giúp cho cuộc sống tinh thần của chúng ta an bình và thanh thản. Chúa Giêsu đã cảnh cáo những kẻ giả hình chỉ nhìn thấy cái rác trong mắt anh em, còn cái đà trong mắt mình thì chẳng để tâm. Bởi thế thùng rỗng thường kêu to là vậy. Nói truyện người để che lấp truyện mình. Đây là thái độ tiểu tâm và là chất độc của dối gian. Thánh Phaolô nói đến tử thần vì tội lỗi. Tội lỗi là chất độc và là sự xấu xa sẽ đưa đến sự chết: *Tử thần có độc là vì tội lỗi, mà tội lỗi có mạnh cũng tại có Lễ Luật (1Cor 15, 56)*.

Lạy Chúa, Lời của Chúa là lời hằng sống, linh nghiệm và bổ sức tâm linh. Xin cho chúng con biết lắng nghe và đem ra thực hành. Giúp chúng con biết dùng lời nói để xây dựng hòa bình và đem lại sự đoàn kết an vui với mọi người.

Lm. Giuse Trần Việt Hùng.

VỀ MỤC LỤC

MỘT THOÁNG BÊN THÈM XUÂN HIỆP HÀNH

Jos. Hoàng Mạnh Hùng

Mỗi năm vào Thu, lá cây bắt đầu đổi sắc vàng và rơi rụng. Đến mùa Đông thì cây trụi lá, trơ ra những cành khô khẳng khiu. Nhưng sự sống, sức sống vẫn còn tiềm tàng trong những

cành khô ấy. Tàn Đông, cây cối căng tràn nhựa sống, đâm chồi nảy lộc khi Xuân về. Chúng ta sẽ được thấy những cành lá xanh mơn mớn, rồi những chùm hoa tỏa hương sắc ngọt ngào trong hương Xuân.

Tất cả đến từ sự sống tiềm tàng trong cây. Sự sống đó đem lại thay đổi. Thay đổi từ bên trong, thể hiện ra bên ngoài và đem lại kết quả tươi đẹp. Có được như vậy là nhờ khí tiết của mùa Xuân với những tia nắng ấm áp, dịu dàng. Ba yếu tố quan trọng của mùa Xuân là sự sống, thay đổi và tươi mới. Đời sống của chúng ta cũng vậy, chúng ta cần có sự sống, để rồi có thay đổi và sẽ luôn luôn tươi mới.

Đã sinh ra làm kiếp người thì ai cũng có sự sống. Nhưng ở đây ta muốn nói đến sự sống thật, sự sống viên mãn, sống với đầy đủ ý nghĩa. Chúng ta đang sống nhưng nếu sống chỉ là những sinh hoạt của thể xác hay ngay cả những sinh hoạt của tâm hồn đi nữa thì đó cũng chỉ mới là hiện hữu chứ không phải sống thật.

Sống thật là sự sống đầy ý nghĩa, sống với mục đích và sống trong mối tương giao với nguồn sống là Thiên Chúa. Người tin Chúa được gọi là người “chết đi sống lại” hay là người được tái sinh. Tái sinh không phải là đầu thai kiếp khác nhưng thật sự là được lột xác. Là chết đi con người cũ tội lỗi, xấu xa và có sự sống của một con người mới. “*Cho nên, phàm ai ở trong Đức Ki-tô đều là thọ tạo mới. Cái cũ đã qua, và cái mới đã có đây rồi.*” (2 Cr 5,17)

Những người Kitô hữu thường ví sánh cuộc đời tin Chúa như được bước vào một mùa Xuân vĩnh cửu. Vĩnh cửu vì có Chúa là Chúa Xuân vĩnh hằng, không biến đổi theo thời gian hay không gian. Chúa Xuân này cũng không phải là một nhân vật tưởng tượng hay truyền thuyết, mà là một người của lịch sử. Từng sinh ra trong trần thế, sống với nhân loại và đụng chạm tới con người.

Những người tin Chúa thì trở nên con Chúa được sinh ra trong gia đình của Chúa, có sự sống của Người. Sự sống của Thiên Chúa luôn tuôn trào trong mỗi Kitô hữu và người đó tự nhiên được thay đổi như cây cỏ đến mùa Xuân thì được thay đổi. Sự thay đổi này mang tính cách liên tục, nghĩa là lúc nào cũng thay đổi cho nên đời sống sẽ luôn luôn tươi mới.

Trong Thánh lễ Khai mạc Thượng Hội đồng Giám mục 16 cấp Giáo phận vào lúc 8g Chúa nhật 28-11-2021 tại nhà thờ Đức Bà Sài Gòn. Đức Tổng Giám Mục Giuse Nguyễn Năng đã chia sẻ với mọi người niềm hy vọng về một Giáo hội **hiệp hành, đổi mới**. Trong đó các tín hữu hăng say dấn thân, tham gia, biết lắng nghe nhau, cùng nhau tìm ra ánh sáng của Chúa Thánh Thần trên mọi tổ chức và mọi người, để đem lại một sức sống mới cho Tổng Giáo phận.

Có thể nói Thượng Hội đồng Giám mục 2023 là khởi đầu của 1 mùa Xuân mới trong Thiên niên kỷ thứ III của Giáo hội từ sau Công Đồng Vaticano II. *Hướng đến một Giáo hội hiệp hành: Hiệp thông, Tham gia và Sứ vụ*. Giáo hội được mời gọi trở nên “dấu chỉ và khí cụ” của sự hiệp thông với Thiên Chúa và hiệp nhất với nhân loại, bằng cách “cùng bước đi với nhau” trên con đường sứ mạng và lắng nghe Chúa Thánh Thần mời gọi hoán cải.

Kỳ Thượng Hội đồng Giám mục lần này sẽ kéo dài 3 năm, với 3 giai đoạn: giáo phận, châu lục, hoàn vũ. Giai đoạn đầu tiên ở cấp giáo phận bắt đầu vào tháng 10 năm 2021, giai đoạn châu lục dự kiến sẽ được tổ chức từ tháng 9-2022 đến tháng 3-2023 và giai đoạn hoàn vũ với sự tham dự của các vị Giám mục đến từ khắp thế giới sẽ diễn ra tại Rome vào tháng 10-2023 trên tinh thần “mỗi người lắng nghe mọi người; và mọi người lắng nghe Chúa Thánh Thần”.

Trong tinh thần đó, bài viết ngắn này chỉ là một chút cảm nhận phiến diện dưới góc độ của một người Kitô hữu được sinh hoạt trong đoàn thể Công giáo tiến hành. Các tài liệu chuẩn bị, cẩm nang hướng dẫn cũng nhắc đến các phong trào giáo dân cũng như mọi thành phần khác trong Giáo hội đều được mời gọi tham gia tích cực vào đời sống hiệp hành.

Nhờ Bí tích Rửa tội và Thêm sức tất cả các tín hữu được mời gọi lắng nghe nhau để nhận ra sự thúc đẩy của Chúa Thánh Thần, được ban cho những ân sủng và đặc sủng khác nhau để canh tân và xây dựng Giáo Hội, với tư cách là chi thể của Thân thể Chúa Kitô.

Một trong những mối quan tâm lớn của Đức Thánh Cha Phanxicô là làm sao đưa Giáo Hội hoàn vũ đi vào tiến trình hiệp hành như một lối sống và hành động: lắng nghe nhau và có thái độ mục vụ, đặc biệt đứng trước cám dỗ của chủ nghĩa duy giáo sĩ và thái độ cứng nhắc đã được Tin Mừng nhắc đến: *“Ngài lật đổ những người cường quyền khỏi tòa cao, và nâng cao những người hèn mọn” (Lc 1,52).*

Do ảnh hưởng của quá trình lịch sử và văn hóa, người Việt thường hay “cả nể, sợ mất lòng” và thói quen ứng xử: “tôn ti trật tự”, “kính trên nhường dưới”; nên thường “xưng khiêm, hô tôn” với các bậc giáo sĩ và rất e ngại khi phải góp ý cho “các đấng, các bậc” để đi đến cảm thức nhạt nhòa về Giáo hội.

Đồng thời với sự tiến bộ của xã hội, nhiều người cũng đòi hỏi sự dân chủ với trào lưu “giáo dân trị”. Nhấn mạnh vào những thiếu sót, tiêu cực cục bộ ở một số nơi rồi thay vì góp ý xây dựng lại đâm ra hằn học, kéo bè nhóm phái đả kích. Đồng thời với khuynh hướng đóng kín coi mình có đủ mọi câu trả lời cho mọi vấn đề nhân loại. Hãy nhớ rằng “người dưới và người trên thực sự tôn trọng lẫn nhau” thì mới có trao đổi dân chủ bình đẳng được.

Tất cả chúng ta đều đều có thể học và đón nhận cái gì đó từ người khác qua việc gặp gỡ, lắng nghe, đối thoại và phân định cho cộng đồng. Khi ai đó đứng ngoài bàng quan hoặc chỉ trích, đàm tiếu thì không phải là hiệp thông và tham gia mà là làm cho Giáo Hội suy yếu, nhiều người sẽ rời bỏ Giáo Hội và Giáo Hội có nguy cơ bị loại khỏi thế giới. Hiệp hành là cùng nhau bước đi trên một con đường để chu toàn sứ vụ trong Giáo Hội; để gặp gỡ, đối thoại, lắng nghe và phân định; để giúp anh chị em chúng ta nhận được ánh sáng và sự sống... (Đức TGM Giuse Nguyễn Năng)

Có thể nói một mùa Xuân mới trong Giáo Hội đã được mở ra để mời gọi tất cả mọi người cùng tham gia, theo ơn gọi riêng của mỗi người, cùng với thẩm quyền được Đức Kitô trao cho Giám mục đoàn có Giáo Hoàng đứng đầu. Nên cùng đi, nhưng có dẫn đầu. Cần lắng nghe Chúa Thánh Thần và lắng nghe nhau. *“Anh em đừng dập tắt Thần Khí. Chớ khinh thường ơn nói tiên tri. Hãy cân nhắc mọi sự: điều gì tốt thì giữ lấy” (1 Tx 5,19-21).*

Một năm mới bắt đầu với mùa Xuân sẽ là một cuộc lữ hành mới. Là người Công giáo, trong cuộc lữ hành trần thế của mỗi người sẽ luôn có Chúa đồng hành và đó chính là hành trình đời sống đức tin. Xin tạ ơn vì muôn ơn lành Thiên Chúa đã ban cho mỗi người trong từng khoảnh khắc của cuộc đời. Cầu chúc mọi người được ơn Chúa Thánh Thần soi sáng để có những đóng góp xứng đáng cho Giáo Hội hiệp hành trong năm Nhâm Dần 2022.

Jos. Hoàng Mạnh Hùng

VỀ MỤC LỤC

ĐỨC GIÁO HOÀNG NHẤN MẠNH GIÁ TRỊ CỦA ĐỜI SỐNG ĐỌC THÂN LINH MỤC

Phêrô Phạm Văn Trung chuyên ngữ

Đức Giáo hoàng Phanxicô tham dự Hội nghị thần học quốc tế về chức linh mục, tại Thành phố Vatican, ngày 17 tháng 2 năm 2022. (Ảnh của FABIO FRUSTACI / EPA / MaxPPP)

Đức Phanxicô tập trung vào bốn trụ cột của đời sống linh mục, mà Ngài mô tả là “bốn hình thức gần gũi” - gần gũi với Thiên Chúa, với giám mục, với các linh mục đồng sự và với Dân Chúa.

Đức Thánh Cha Phanxicô trong bài diễn văn khai mạc tại Hội nghị Chuyên đề Thần học Quốc tế về Chức Linh mục đã kêu gọi các linh mục trân trọng “ân huệ” độc thân mà Ngài nói phải bắt nguồn từ “các mối tương quan lành mạnh.”

Đức Thánh Cha nói: “Độc thân là một ân huệ mà Giáo hội Rôma gìn giữ, nhưng nó là một món quà, được sống như một phương tiện nên thánh, đòi hỏi những mối tương quan lành mạnh, những mối tương quan có lòng quý trọng và sự tốt lành thực sự bắt nguồn sâu xa từ Chúa Kitô.”

Đức Thánh Cha Phanxicô nói: “Tôi cũng muốn nói thêm rằng khi tình huynh đệ linh mục phát triển và tồn tại các mối tương quan của tình bạn chân chính, thì tương tự như vậy, người ta có thể trải nghiệm cuộc sống độc thân một cách thanh thản hơn.”

Đức Giáo Hoàng nói chuyện với khoảng 500 giám mục, linh mục và nhà thần học Công giáo tham dự hội nghị chuyên đề ngày 17-19 tháng 2 ở Rôma: “Nếu không có những người bạn thực sự và không có lời cầu nguyện, độc thân có thể trở thành một gánh nặng không thể chịu đựng nổi và phản chứng cho vẻ đẹp của chức linh mục.”

Hội nghị chuyên đề do Bộ Giám mục Vatican tổ chức với tiêu đề “Hướng tới Thần học Căn bản về Chức Linh mục”, tập trung vào chủ đề “Đức tin và Chức Linh mục ngày nay.”

Trong bài diễn văn của mình, Đức Thánh Cha Phanxicô đã rút kinh nghiệm từ hơn 50 năm đảm nhiệm chức vụ linh mục của mình để giúp các linh mục ngày nay “cảm nghiệm được sự bình an và hoa trái mà Chúa Thánh Thần mong muốn trao ban.”

Những lời nhận xét của Ngài không chỉ dành cho những linh mục “vốn dĩ qua cuộc sống và chứng tá của họ, mà tôi đã thấy từ những năm đầu tiên làm linh mục của tôi, suy tư về khuôn mặt của Người Mục Tử Nhân Lành có ý nghĩa như thế nào” mà còn với “những anh em linh mục” mà Ngài đã từng phải đồng hành với họ “vì họ đã đánh mất ngọn lửa tình yêu đầu tiên của họ, là các linh mục mà “tác vụ của họ đã trở nên cằn cỗi, lặ đi lặ lại vô nghĩa.”

Đức Thánh Cha Phanxicô nói, trong thời kỳ “thay đổi mang tính thời đại”, các linh mục phải học cách đối phó với thách thức không phải bằng cách lùi vào quá khứ, tìm kiếm “một cách bảo vệ mình khỏi rủi ro”; cũng không phải bằng một “sự lạc quan cường điệu” mà phớt lờ những khó khăn của sự thay đổi. Ngài nói: “Tôi thích cách hành động phát sinh từ việc chấp nhận thực tế một cách đáng tin cậy, được neo giữ trong truyền thống khôn ngoan và sống động của Giáo hội, cho phép chúng ta “đi vào vực sâu” mà không sợ hãi.

“Bốn hình thức gần gũi”

Đức Thánh Cha Phanxicô cho biết Ngài muốn tập trung vào những gì mang tính “quyết định” đối với cuộc đời của một linh mục ngày nay, “những thái độ nâng đỡ chúng ta với tư cách là các linh mục.” Ngài tập trung vào “bốn trụ cột của đời sống linh mục của chúng ta,” mà Ngài mô tả là “bốn hình thức gần gũi”: **gần gũi với Thiên Chúa, với giám mục, với các linh mục đồng sự và với Dân Chúa.**

Đức Thánh Cha Phanxicô nhấn mạnh rằng các linh mục được kêu gọi “trước hết” là để gần gũi với Thiên Chúa, điều này giúp linh mục “thu hút tất cả sức mạnh cần thiết cho chức vụ của mình.” Đức Thánh Cha nói: “Sự gần gũi với Thiên Chúa cho phép linh mục chạm vào những tổn thương trong trái tim chúng ta, mà nếu được ôm ấp, những tổn thương sẽ giảm thiểu đến mức chúng ta có thể có một cuộc gặp gỡ”. Sự gần gũi này phải được nuôi dưỡng bằng lời cầu nguyện, và bằng cách im lặng chiêm ngưỡng Thiên Chúa. Đồng thời, nó khiến các linh mục đến gần dân của họ; từ đó đưa linh mục đến gần Thiên Chúa hơn.”

Đức Giáo Hoàng cũng nói về mối tương quan thích hợp giữa một linh mục và giám mục của mình - để linh mục chấp nhận quyền giám mục và giám mục chân thành lắng nghe những mối quan tâm của các linh mục.

Đức Giáo Hoàng nói: “Sự vâng lời cũng có thể là thảo luận, chú ý lắng nghe và trong một số trường hợp cũng có căng thẳng. Điều này nhất thiết đòi hỏi các linh mục phải cầu nguyện cho các giám mục của mình và cảm thấy được tự do bày tỏ ý kiến của mình với sự tôn trọng và chân thành. Điều đó cũng đòi hỏi các giám mục phải thể hiện sự khiêm tốn, khả năng lắng nghe, tự phê bình và để bản thân được giúp đỡ.” Đức Giáo Hoàng mời các linh mục cầu nguyện cho các giám mục của mình, Ngài đảm bảo với các linh mục, “Nếu chúng ta có thể giữ gìn mối liên kết này, chúng ta sẽ tiến tới một cách an toàn trên con đường của chúng ta.”

“Tình huynh đệ khăng khít”

Đức Phanxicô nói về sự cần thiết các linh mục phải có mối tương quan lành mạnh với nhau, rằng họ phải tránh những lời đàm tiếu, đổ kỵ và những lời nguyền biến khác và coi nhau như anh em. “Chính trên nền tảng của sự hiệp thông mà mối liên kết thân thiết thứ ba xuất hiện, đó là sự gần gũi của tình huynh đệ.” Tình huynh đệ linh mục này liên quan đến việc “tự ý chọn theo đuổi sự thánh thiện cùng với những người khác, chứ không phải một mình.” Đức Giáo Hoàng chỉ ra rằng “Nếu có một điều mà một linh mục có thể khoe khoang, thì đó là lòng thương xót của Chúa ... Ý thức về tội lỗi, sự yếu đuối và giới hạn của chính mình, từ kinh nghiệm, các linh mục biết rằng nơi nào tội lỗi nhiều thì ân sủng đầy tràn hơn.”

Đức Giáo Hoàng đã suy tư về mối tương quan của các linh mục với mọi người, điều mà Ngài mô tả không phải là một bổn phận, mà là một ân sủng. Đức Giáo Hoàng nói: “Vi lý do này, vị trí thích hợp của mỗi linh mục là ở giữa dân chúng, trong mối quan hệ mật thiết với những người khác.” Điều này có nghĩa là can dự vào “cuộc sống đời thực” của những người khác, hơn là chỉ che chở họ khỏi những khó khăn và khốn khổ mà ai cũng gặp phải.

Đức Giáo Hoàng kêu gọi các linh mục, vốn thuộc quyền Giám Mục Rôma, noi gương phong cách của Chúa Giêsu Vị Mục Tử Nhân Lành - “gần gũi, từ bi và dịu dàng”.

ĐTC Phanxicô kêu gọi các giám mục và linh mục hãy tự hỏi: “Tôi đang thực hành những cách thức gần gũi này như thế nào?”

Đức Giáo Hoàng nói rằng: “Một trái tim linh mục cần hiểu biết về sự gần gũi, bởi vì hình thức gần gũi chính yếu của linh mục là gần gũi với Chúa.”

ĐTC Phanxicô kết thúc bài suy tư của mình và nói rằng “những hình thức gần gũi mà Chúa đòi hỏi không phải là một gánh nặng thêm vào: chúng là một ân huệ mà Ngài ban cho chúng ta để giữ cho ơn gọi của chúng ta sống động và có hoa trái [...] chúng là những tấm biển chỉ đường để trân trọng và nhen nhóm lại lòng hăng say truyền giáo của các linh mục.”

Đức Thánh Cha Phanxicô nói rằng “sự gần gũi này của linh mục là “sự gần gũi theo “phong cách” của chính Thiên Chúa, là Đấng luôn luôn gần gũi với chúng ta, với lòng trắc ẩn và tình yêu thương dịu dàng.”

Phêrô Phạm Văn Trung chuyển ngữ

từ international.la-croix.com, 17/02/2022.

VỀ MỤC LỤC

CHUYỆN MỖI TUẦN – CHUYỆN VỀ “CÁCH NHÌN / CÁI NHÌN” VÀ “CÁCH NÓI / LỜI NÓI”...

Lm Giuse Ngô Mạnh Điệp

Đây là điểm nhấn trong giáo huấn của Đức Thánh Cha trước kinh Truyền Tin trưa Chúa Nhật VIII/TN/C – ngày 27/2/2022 – vừa qua và là Chúa Nhật trước khi toàn thể Giáo Hội cùng nhau bước vào Mùa Chay Mới – Mùa Chay mà cả nhân loại vẫn còn dò dẫm từng bước để có thể tái khởi động những sinh hoạt trong tình trạng “*bình thường mới*” giữa những đe dọa có vẻ như không hề giảm của Dịch Bệnh cũng như những thách đố từ những tai ương do qui luật thiên nhiên bị tham vọng của con người xáo trộn cùng lòng hiếu chiến muôn thuở kiểu “*cá lớn nuốt cá bé*”, chẳng hạn cuộc chiến giữa Nga –

Ucraina...mà ai cũng biết là đã và sẽ gây ra không biết bao nhiêu là những nỗi đau cả trong tâm hồn lẫn ngoài thể xác những nạn nhân...

Về cách nhìn và cái nhìn...thì Đức Thánh Cha nêu lên cái “*rủi ro*” chúng ta năng gặp phải, đây là sự chú tâm thái quá vào “*cộng rơm*” trong mắt người quanh mình, nhưng lại không hề lưu ý đến “*cái xà*” chình ình trong mắt của chính mình (Lc 6,41) Nghĩa là chúng ta chỉ nhìn và thích nhìn đến khuyết điểm của tha nhân, ngay cả những khuyết điểm nhỏ nhoi như một “*cộng rơm*” và nhiều khi do vô tình, vô ý...Ngược lại bản thân lại dễ dàng và thanh thản với những lỗi lầm chính mình vẫn thường vi phạm...dù chúng có thể nặng nề và kèn càng...như cái “*xà*” nằm nghênh ngang trong mắt mình...Thái độ sống này không mang lại kết quả tích cực nào...và cũng không làm cho bất cứ ai tốt hơn lên được...Theo Đức Thánh Cha thì – khi nêu lên những hình ảnh bất tương xứng giữa “*cộng rơm*”trong mắt anh chị em và “*cái xà*” trong mắt mình– Đức Giê-su muốn chúng ta “*đừng tìm cách đổ lỗi cho người khác và biện minh cho*

chính mình” nữa, bởi – khi sống như vậy – chúng ta “**mù**”...và từ đó cũng không còn biết đường, biết lối để hướng dẫn bất cứ ai...Điều Đức Thánh Cha kêu gọi, đây là : “**Hãy thanh tẩy cái nhìn của mình**” bằng quyết tâm : - *nhìn vào lòng mình và nhận rõ những sai lỗi của chính mình; - nhìn người khác như Chúa vẫn nhìn : không nhìn vào điều xấu, nhưng nhìn vào điều tốt; không nhìn thấy những sai lầm không thể sửa chữa, nhưng nhìn thấy những “con người sai lỗi” để cảm thông và yêu thương...*

Về lời nói...thì Đức Giê-su – qua suy gẫm của Đức Thánh Cha - kêu gọi chúng ta **thận trọng** và **chọn lựa** trong lời nói và cách nói của mình ở mỗi ngày sống, bởi bản tính con người khá là *hời hợt*, dễ để cho phép mình có “*những lời gây xúc phạm*” và “*cách nói gây tổn thương*”...Tốt hơn cả hãy để những lời chúng ta nói và chọn lựa cách nói có mục đích chúc tụng tình yêu của Thiên Chúa và mang lại phúc lành cũng như niềm vui cho người khác...Đặc biệt chúng ta nên lưu tâm để : - *dùng những lời nói thể hiện sự quan tâm, sự tôn trọng, hiểu biết, gần gũi, cảm thông...với cách nói nhẹ nhàng, dễ thương, ngọt ngào; - quyết không dùng những lời nói và cách nói tạo định kiến, làm hại và tiêu diệt, những đàm tiếu gây tổn thương, những thông tin sai sự thật và gây hấn trên không gian mạng...*

Bạn đọc chắc chắn không lạ gì với bộ tượng “Khỉ Tam Không” người viết mượn để minh họa cho đề tài chia sẻ hôm nay...Người viết nhìn thấy nó lần đầu tại Phòng Khách một hòa thượng vốn là bạn tri kỷ...Bộ tượng của vị hòa thượng đắp bằng xi-măng thô, không mỹ thuật, nhưng gây tò mò...Bộ tượng “Khỉ Tam Không” này đã từng có từ trên 400 năm trước ở Chùa Teshogu, Nikko – Nhật Bản...và là những biểu tượng mang tính nhắc nhở rất cao đối với thiện nam tín nữ cũng như du khách viếng Chùa ở những hành động cụ thể trong cuộc sống thường ngày nhằm giúp con người ý thức, biết giặt mình...để ngày càng thận trọng hơn trong việc sử dụng những giác quan Trời ban...

- Khỉ che mắt – Mizaru : nhắc nhở quyết tâm không nhìn điều xấu,
- Khỉ bịt miệng – Iwazaru : nhắc nhở quyết tâm không nói điều xấu,
- Khỉ bịt tai – Kikazaru : nhắc nhở quyết tâm không nghe điều xấu,

Và còn con khỉ thứ tư – khỉ Shizaru – con khỉ “bị thân” : nhắc nhở quyết tâm không làm điều xấu, nhưng có lẽ vì khó diễn tả...nên ít thấy ai đắp nó – con khỉ dạy chúng nhân cố gắng tránh đừng làm điều gì khiến bản thân bay “*mùi xú uế*”...Thật ra thì nơi những con người sống buông thả, trác táng...có bay “*mùi*”...dù người ta tìm cách để che lấp đi bằng nhiều thứ mùi khác, nhưng quả thật là không che lấp nổi...Mấy ông đạo diễn khi cần một nhân vật nào đó cho vai đóng ở cái mùi “*bị thân*” này...thì họ tìm ra ngay...

Còn tại sao người ta lại lấy biểu tượng “*khỉ*” ? Dễ hiểu thôi, bởi khỉ là loài động vật liên láu, khó để “*bịt mắt – bịt miệng – bịt tai – bị thân*” lắm lắm...và đây cũng là loài động vật gần gũi loài người...nên về mặt “*không nhìn – không nghe – không thấy – không lộn xộn*”...thì – nếu chúng ta không có quyết tâm – chúng ta cũng sẽ “*liền láu*” như khỉ...

Người viết cũng xin phép để thêm đôi ba chia sẻ về Sứ Điệp Mùa Chay 2022 này của Đức Thánh Cha...Ngài nhấn mạnh ba điểm :

1- **Gieo và Gặt** (x. Mt 13)...Mùa Chay là thời điểm thích hợp (kairós) để gieo điều tốt trong tầm nhìn hướng về *mùa gặt tương lai đẹp*...Và trong nhãn giới cánh chung thì Mùa Gieo (Mùa Chay) vốn là cuộc sống hôm nay của mỗi người tin và yêu Chúa mời gọi chúng ta dùng thời gian và không gian này để từng ngày “*thay đổi não trạng, hoán cải bản thân, và rộng rãi cũng như can đảm gieo điều tốt bằng và qua chia sẻ*...” Còn về Gặt...thì Đức Thánh Cha nhắc lại Lời của Chúa : “*Ai gieo ít thì gặt ít và ai gieo nhiều thì sẽ gặt được nhiều*” (2Cr9,6)...Dĩ nhiên là Thiên Chúa biết và Người không hề hẹp hòi ân ban của Người cho những bàn tay gieo, tuy nhiên có một sự thật, đây là Gieo sự tốt lành vì và cho người khác...thì chính bản thân mình sẽ tự tập cho mình “*có thể thoải mái thoát khỏi lợi ích cá nhân hẹp hòi*”...và làm cho chúng ta trở thành “*một phần của chân trời tuyệt vời của kế hoạch nhân từ của Thiên Chúa*”...

2- Khi làm điều thiện, chúng ta đừng nản chí...Hằng ngày trên các trang mạng xã hội không ít những bản tin,những sẻ chia làm náo ruột lòng người, cùng với hiện thực chua chát của cuộc sống...dễ làm chúng ta rơi vào tình trạng *“ích kỷ cá nhân và đứng đưng trước những khổ đau của anh chị em quanh mình”*...Đấy là cái **“hôm nay - ở đây – bây giờ”** của từng con người cũng như toàn nhân loại...Đức Thánh Cha kêu gọi chúng ta – sống Mùa Chay – bằng việc **“đặt niềm tin và hy vọng vào Chúa”**, đồng thời cũng giúp cho anh chị em quanh chúng ta thêm nghị lực và niềm tin để phấn đấu, bởi hơn bao giờ hết, con người trong hôm nay ý thức – dù khác biệt màu da, tiếng nói, niềm tin – chúng ta vẫn cùng chung một con thuyền giữa bão tố trần gian, và những người tin Chúa hiểu rằng chỉ màu nhiệm Vượt Qua của Đức Ki-tô Giê-su mới có thể giúp nhân loại chiến thắng *“trên dòng nước đen tối của sự chết”*...

3- “Đến mùa chúng ta sẽ gặt hái, nếu không sòn lòng”...Mùa Chay nhắc nhở người tín hữu rằng : *“Điều thiện hảo, cũng như tình yêu, công lý và sự liên đới không cứ đạt được một lần cho mãi mãi, nhưng phải thực hiện mỗi ngày”* (Fratelli tutti 11)...Và – như một lời năn nỉ - Đức Thánh Cha tha thiết: *“Trong thời gian hoán cải này, tìm được sự nâng đỡ trong ân sủng Chúa và trong sự hiệp thông của Giáo Hội, chúng ta đừng bao giờ mệt mỏi mỗi khi gieo điều tốt. Đất được chuẩn bị bởi chay tịnh, được tưới tắm bởi cầu nguyện, và được làm cho phong phú bởi các việc bác ái. Chúng ta có niềm tin chắc chắn rằng “nếu không sòn lòng, đến mùa chúng ta sẽ gặt” và - với kiên trì – chúng ta sẽ được hưởng điều Chúa hứa : đó là ơn cứu độ cho chính mình và cho những người khác...”*

Cũng trong giờ kinh Truyền Tin trưa Chúa Nhật này, Đức Thánh Cha tái kêu gọi toàn thể Dân Chúa ăn chay và cầu nguyện trong ngày Thứ Tư Lễ Tro – ngày mùng 2 / tháng 3 / khởi đầu Mùa Chay - để có hòa bình cho Ucraina – Nga...Hai bên đã quyết định ngồi lại với nhau trong vòng đàm phán đầu tiên ngày 28/2 vừa qua...và đã cùng nhau nhìn ra những điểm chung cho cả đôi bên...Cuộc đàm phán kế tiếp sẽ là chuyện ngưng bắn và phi quân sự hóa...Hiệp ý với Đức Giáo Hoàng, chúng ta xin Chúa chúc lành và ban ơn bình an...

Cuối cùng là quyết tâm của tháng 3 : **Đừng sợ lầy lăm hổ thẹn với chính mình và thừa nhận khi bạn làm sai**... Một quyết tâm rất phù hợp để chúng ta sống tinh thần sám hối, đón nhận ơn xá tội...Phải biết nhận ra và cảm thương nỗi đau do chính mình gây ra cho anh chị em mình, suy nghĩ cho ra nguyên nhân của nỗi đau ấy và thành thật buộc tội chính mình, đồng thời tìm mọi cách để bù đắp thiệt hại chính mình đã gây ra cho anh chị em mình...

Cùng với Đức Thánh Cha, chúng ta cầu xin Đức Maria – Đấng đã cưu mang Đấng Cứu Thế trong cung lòng và *“suy đi nghĩ lại trong lòng”* (Lc 2,19) về tất cả những gì đã - đang - sẽ

xảy đến...để Mẹ ban cho chúng ta ơn kiên nhẫn...Xin Mẹ đồng hành với chúng ta để Mùa Hoán Cải này sinh hoa kết trái...Đồng thời cũng xin Đức Trinh Nữ của sự thinh lặng giúp chúng ta can đảm thanh lọc **cái nhìn** và **lời nói** để mỗi chúng ta có được những nối kết với anh chị em mình trong niềm Hoan Lạc của Đấng Sống Lại ở năm 2022 này...

Lm Giuse Ngô Mạnh Điệp – Thứ Tư Lễ Tro 2022...

VỀ MỤC LỤC

CÀ CHUA

Vì có nhiều hương thơm lạ và vị hơi chua nên cà chua có thể nấu nhiều cách khác nhau với nhiều loại thực phẩm.

Người Âu châu lại khám phá ra cà chua từ Trung Mỹ châu vào thế kỷ thứ 16, rồi sau đó cà chua được di dân từ châu Âu mang đến Hoa Kỳ.

Ngày nay, cà chua được giồng khắp nơi trên thế giới và là một trong những loại rau trái được trồng nhiều nhất. Mùa thu hoạch cà chua cho phẩm chất tốt nhất là đúng vào thời gian nóng của những tháng Hè. Vào các thời điểm khác, cà chua thường nhạt hơn nên nhiều người dùng thay thế bằng cà chua hộp.

Vào mùa Hè, cà chua được hái chín trên cây và đưa ra thị trường. Mùa Đông, cà chua được hái khi còn xanh và có thể để lâu. Khi mang bán, cà chua xanh được xịt chất ethylene để có màu đỏ nhưng cà vẫn còn cứng và cần được cất trong tủ lạnh cho khỏi hư.

Cà chua chế biến

Cà chua có thể được chế biến để dành dưới nhiều dạng:

-Cà chua đóng hộp để dành dùng quanh năm. Cà chua này thường có nhiều muối và cung cấp nhiều năng lượng.

Để tránh ngộ độc, cà chua hộp cần được nấu kỹ trước khi ăn và loại bỏ những hộp phồng lên vì có thể bị nhiễm loại vi khuẩn *botulinum* rất độc.

-Cà chua phơi nắng hoặc sấy khô, gói riêng hay với dầu ăn.

-Cà chua dưới dạng bột nhão đã được nấu chín, loại bỏ bớt nước, thêm gia vị.

-Nước xốt cà chua là cà được nấu sơ qua, loại bỏ bớt nước, thêm gia vị.

-Nước cà chua đóng hộp cũng rất thông dụng và đều được khử trùng bằng sức nóng.

Các loại nước xốt chế từ cà chua như (*ketchup, chili sauce, pasta sauce*) thường có thêm nhiều đường, muối và dầu béo nên rất hấp dẫn khi ăn.

Mua và để dành

Khi mua, lựa trái cà tròn hay bầu dục, cầm nặng tay, nắn thấy chắc chứ không nhũn nước.

Ăn ngay thì lựa trái chín đỏ. Muốn để dành vài ngày thì lựa trái hơi vàng.

Cà chín cần cất trong tủ lạnh còn cà xanh có thể để ngoài phòng cho mau chín.

Cà chua đỏ có nhiều sinh tố A hơn cà chua xanh, nhưng cả hai loại đều có giá trị dinh dưỡng như nhau.

Muốn cà mau chín mùi, cho cà chua vào túi giấy chung với vài quả táo.

Có nhiều loại cà chua: loại cherry tomato màu đỏ hoặc vàng, nhỏ bằng đầu ngón chân cái rất tiện làm xà lách; grape tomato nhỏ con; green tomato vỏ còn xanh, vị cay rất tốt khi rán, đút lò (broiling); beefsteak tomato rất lớn, tiện lợi khi thái mỏng làm bánh mì kẹp hoặc để

nướng; teardrop tomato nhỏ, giống trái lê; vine tomato trái to, thường được hái khi đã chín trên cây nên có nhiều hương vị thơm ngon.

Thành phần dinh dưỡng

Cà chua có nhiều chất xơ ở vỏ và hạt, nhiều sinh tố A, sinh tố B, folate và rất nhiều sinh tố C ở phần chất lỏng chung quanh hạt.

Một quả cà chua cỡ trung bình chỉ có 25 calori nhưng có chứa trong đó 20mg sinh tố C và 360mcg sinh tố A dưới dạng *beta carotene*.

Tác dụng trị bệnh

Ngoài công dụng như một thực phẩm, cà chua cũng có vài tác dụng tốt trong việc phòng ngừa bệnh tật.

Nghiên cứu tại đại học Harvard cho hay đàn ông ăn cà chua bốn lần một tuần có thể giảm nguy cơ ung thư nhiếp tuyến tới 20 %, và cà chua nấu chín dường như có công hiệu hơn cà chua sống. Sự kiện này được giải thích là nhờ có chất *bioflavonoid*, tương tự như *beta carotene*, có trong cà chua.

Cà chua có chất *lycopene*. Kết quả nhiều nghiên cứu tại Hoa Kỳ, Do Thái, Ý cho thấy chất này có khả năng làm giảm các rủi ro gây ra ung thư phổi, đường tiêu hóa. Quan sát cho hay sở dĩ dân chúng sống ở Hawai ít bị ung thư bao tử, dân Na Uy ít bị ung thư phổi vì họ ăn nhiều cà chua.

Đã có một thời, dân Pháp coi cà chua như có tính kích thích tính dục và gọi cà chua là Pommes d'Amour.

Có điều chắc chắn là cà chua có nhiều kali nên rất tốt cho người cao huyết áp phải uống thuốc lợi tiểu, mất kali.

Vài tác hại của cà chua

Một số ý kiến nghi ngờ rằng cà chua có thể làm tăng nguy cơ viêm khớp xương, nhưng điều này chưa được xác nhận.

Thực tế thì cà chua có thể gây chứng nhức đầu ở người quá mẫn cảm với chất *solanine* có trong cà chua.

Cà chua cũng là một trong nhiều thực phẩm gây dị ứng.

Một hóa chất khác trong cà chua cũng gây ra chứng khó tiêu và ợ chua ở bao tử.

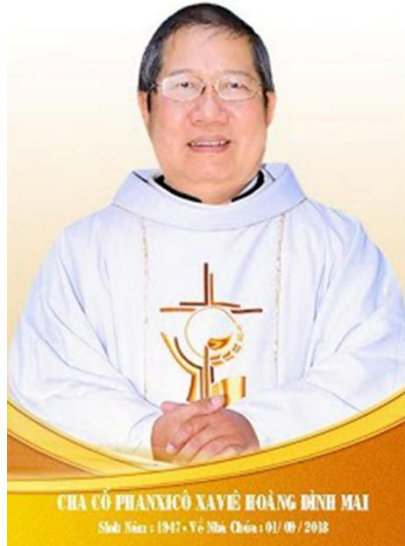
Ngoài ra, ta cũng nên cẩn thận với lá cà chua vì lá có hóa chất *alpha-tomatine* rất độc đối với dây thần kinh.

Bác Sĩ Nguyễn Ý-Đức, MD.

VỀ MỤC LỤC

NHỮNG KIỂU PHỤ NỮ

LỜI TẠM BIỆT:

**Kính xin mọi người hiệp thông
cầu nguyện cho Cha Cố
PX. Hoàng Đình Mai
1947- 01.09.2018**

Xin chân thành cảm ơn

**Quán trọ đời chân trần nay đã mòi,
Chào mọi người tôi tạm biệt ra đi,
Đột ngột chia tay chẳng kịp nói gì.**

Xin nhắn gửi đôi lời ai ở lại:

"Quà Tặng Tin Mừng" đang đợi tiếp theo...

"Cơm Yêu Thương" giúp ung thư ngặt nghèo.

Đa tạ tấm lòng chung tình bác ái.

Làm đẹp lòng Thiên Chúa: giáng Hồng Ân.

Kính báo: Mọi sự giúp đỡ cho chương trình Quà Tặng Tin Mừng và Cơm Yêu Thương,
xin vui lòng liên lạc BBT CGVN conggiaovietnam@gmail.com

Để tưởng nhớ và tri ân Lm Gã Siêu Hoàng Đình Mai, Đặc San GSVN sẽ cho đăng mỗi kỳ một Chuyện Phiếm của Gã Siêu.

NHỮNG KIỀU PHỤ NỮ

Chuyện phiếm của Gã Siêu

Truyện xưa kể lại rằng:

Vua Arthur, vị vua trẻ tuổi của nước Anh, bị quân Pháp phục kích và bắt giữ. Lẽ ra vua nước Pháp sẽ giết ngài, nhưng vẻ trẻ trung dễ mến của Arthur đã làm cho vua Pháp cảm động. Ông ta hứa sẽ trả tự do cho Arthur nếu ngài giải được một câu đố cực khó. Thời hạn để Arthur đưa ra câu trả lời là một năm. Nếu sau một năm không tìm ra lời giải, Arthur sẽ phải chết. Câu đố ấy là: Phụ nữ thật sự muốn gì? Đối với Arthur, câu đố này quả là một thử thách quá lớn. Nhưng dù sao nó vẫn tốt hơn là cái chết. Arthur đành chấp nhận mạo hiểm.

Khi trở về Anh quốc, ngài hỏi tất cả mọi người từ các công chúa đến các cha xứ và đến cả các quan toà, nhưng không ai có thể đưa ra một câu trả lời hoàn hảo. Cuối cùng, mọi người khuyên nhà vua hãy đến hỏi bà phù thủy già, bởi vì chỉ mình bà ta mới giải được câu đố hóc búa đó. Những ngày cuối năm cũng đã tới gần. Arthur không còn cách nào khác là đến xin ý kiến của mẹ phù thủy. Bà ta đồng ý sẽ đưa câu trả lời nhưng với một điều kiện. Đó là bà ta muốn lấy Garwain, chàng hiệp sĩ dũng cảm, bạn thân nhất của nhà vua. Arthur thất kinh. Bà ta vừa xấu, lại vừa bẩn. Ngài chưa từng bao giờ thấy một ai đáng tởm như bà ta. Không, ngài sẽ không để bạn thân của mình phải chịu thiệt thòi như vậy.

Khi biết chuyện, Garwain nói với Arthur rằng sự hy sinh của chàng làm sao có thể so sánh được với sự sống của nhà vua, sự tồn tại của vương quốc Anh. Và chàng hiệp sĩ quyết định hy sinh. Cuộc hôn nhân được chấp thuận và vua Arthur nhận được câu trả lời. Điều phụ nữ thật sự muốn đó là “Có toàn quyền quyết định mọi việc trong cuộc sống của mình”. Ngay lập tức ai cũng nhận ra rằng mẹ ta vừa thốt lên một chân lý. Nhà vua của họ sẽ được cứu thoát. Quả thật vua nước nước Pháp rất hài lòng với lời giải đáp và cho Arthur khỏi cái án tử hình.

Lại nói về đám cưới của mẹ phù thủy và chàng hiệp sĩ. Tưởng chừng như không gì có thể khiến Arthur hối hận và đau khổ hơn nữa. Tuy nhiên chàng hiệp sĩ của chúng ta vẫn cư xử hết sức chừng mực và lịch sự. Mẹ phù thủy thì trái lại, trong tiệc cưới, mẹ ta làm nháo nhào mọi thứ lên. Thỉnh thoảng mẹ lại lấy cái tay bẩn thỉu của mẹ nhón cái này một chút, bốc cái kia một tý. Thật chẳng ra làm sao cả. Mọi người thì hết sức khó chịu.

Đêm tân hôn, Garwain thu hết can đảm bước vào phòng hoa chúc. Nhưng gì thế này? Trên giường không phải là mẹ phù thủy già nua xấu xí mà là một cô gái vô cùng xinh đẹp đợi chàng tự bao giờ. Nhận thấy sự ngạc nhiên trên nét mặt chàng hiệp sĩ, cô gái từ tốn giải thích là vì chàng rất tốt với nàng lúc nàng là phù thủy, nên để ân thưởng, nàng sẽ trở thành một người xinh đẹp để mến đối với chàng vào nửa ngày. Vấn đề là chàng phải lựa chọn hình ảnh đẹp của nàng vào ban ngày hay ban đêm. Chao ôi sao mà khó thế? Garwain bắt đầu cân nhắc: Ban ngày nếu nàng là một cô gái xinh đẹp thì ta có thể tự hào cùng nàng đi khắp nơi, nhưng ban đêm làm sao mà ta chịu cho nổi? Hay là ngược lại nhỉ, ta đâu cần sỹ diện với bạn bè cơ chứ, cứ để nàng ta xấu xí trước mặt mọi người đi, còn khi màn đêm buông xuống, ta sẽ được tận hưởng những giây phút chồng vợ với thiên thần này. Garwain đã trả lời: “Nàng hãy tự quyết định lấy số phận của mình. Nàng muốn đẹp hay xấu vào lúc nào cũng được”. Tất nhiên câu trả lời này đã làm cho mẹ phù thủy đội lốt cô nàng xinh đẹp kia hài lòng và nàng nói rằng nàng sẽ hóa thân thành một cô nương xinh đẹp suốt đời. Đó là phần thưởng dành cho người biết tôn trọng ý kiến của phụ nữ.

Câu truyện trên khiến gã nhớ tới một câu danh ngôn đại khái như thế này: Phụ nữ giống như bức tranh trừu tượng mà mãi 300 năm về sau cũng chẳng có ai hiểu được. Hôm nay, gã xin dựa vào một bài trên trang mạng “Dân Trí”, để bàn về một vài kiểu phụ nữ...quái chiêu.

Thực vậy, sống trên đời, anh đàn ông nào mà chẳng thích những phụ nữ đẹp đẽ, duyên dáng, dịu dàng và đảm đang, tuy nhiên đôi khi vẫn thấy xuất hiện những kiểu phụ nữ làm cho họ phải “chết khiếp”.

Thứ nhất là những phụ nữ thích tiền

Nói đến tiền, ai mà chẳng thích. Ngay cả một đứa nhỏ cũng thích và hình như càng già lại càng thích, bởi vì từ nhỏ cho tới lớn, từ già cho chí trẻ, ai cũng hiểu được “siêu giá trị” của đồng tiền: Có tiền mua tiên cũng được, có tiền là có tất cả. Thế nhưng, khuynh hướng thích tiền của một số chị vợ lại được biểu lộ bằng những độc chiêu, khiến cho đối phương, tức là những anh chồng, phải ngậm đắng nuốt cay.

Thực vậy, hầu như chị vợ nào cũng muốn quản lý chặt chẽ những đồng tiền còn của chồng. Các chị có một bộ nhớ trên cả tuyệt vời, bao nhiêu chi tiêu của anh chồng đều được lưu giữ, chẳng hề sai trật một đồng xu các bạc nào cả. Các chị còn là một thứ ngân hàng đặc biệt, chỉ biết đầu vào mà chẳng biết đầu ra. Thu vào thì vui vẻ, bao nhiêu cũng nhận. Còn phát ra thì bủn xỉn, xẻn so từng đồng, như tâm sự của một anh chồng sau đây:

Vào ngày tui mới lãnh lương,
Vợ tui bỗng chốc dễ thương vô cùng.
Về nhà, “bả” tới ôm “hun”,
Dường như lòng bả nhớ nhung quá trời,
Xong rồi bả mới mở lời :
Tiền lương cuối tháng em coi xem nào.
Dứt lời, túi trước túi sau,
Hai tay bả móc, tui đau...đớn lòng.
Chỉ vài ba phút là xong,
Tiền trong tay bả, tui không còn gì.
Thế rồi bả cất bước đi,
Nét duyên khi nãy còn gì nữa đâu.
Tháng qua hai chín ngày sâu,
Ngày vui duy nhất, trôi mau quá trời.

(Trần Thành Nghĩa)

Trong khi đó, các chị lại mang “cái máu mua sắm” trong mình và người ta có thể coi việc thích mua sắm là bản tính “bẩm sinh” của một số phụ nữ. Các chị “ghiền” đi siêu thị và một khi đã bước chân vào, thì đổ mà dứt cho ra. Các chị mãi mê ngắm nghía hết gian hàng này tới gian hàng nọ. Kinh nghiệm cho thấy mấy anh chồng thường nghĩ rằng đồng tiền kiếm được là do lao

động vất vả, nên phải chi tiêu sao cho hợp lý và chỉ mua những thứ cần thiết, còn các chị vợ thì khác, các chị mua sắm những thứ mình thích. Thậm chí có những thứ mua về rồi để một chỗ chẳng khi nào dùng tới. Thành thử người đời vốn thường bảo: Người đàn ông thành công là người phải kiếm được nhiều hơn số tiền vợ anh ta chi tiêu.

Thứ hai là những phụ nữ thích...so

So ở đây có nghĩa là so sánh. Hội chứng so sánh này còn được gọi là hội chứng đứng núi này trông núi nọ, được voi đòi tiên, chẳng bao giờ biết bằng lòng với số phận của mình:

- Chồng người ta thì...thế nọ thế kia, còn anh thì cứ...thế này, thế này. Vậy nghĩa là làm sao?

Cái điệp khúc trên được rĩ rả suốt cả ngày và được rừ rừ suốt cả đêm, đến độ quỷ thần cũng không chịu nổi, hướng lộ là anh chồng. Ấy là chưa nói tới cái danh dự, cái tự ái to bằng cái rế của anh chồng bị xúc phạm nặng nề, vì dù sao mình cũng là thằng đờn ông kia mà. Thực vậy, sau một ngày đi làm mệt mỏi, trở về nhà chỉ toàn nghe thấy vợ mình khen chồng người khác giỏi giang, mua nhà lầu, sắm xe hơi, vợ người ta ăn sung mặc sướng, cuộc sống nhàn hạ... Chắc hẳn anh chồng nào cũng cảm thấy chối tai. Còn đâu cái cảnh:

Chồng ta áo rách ta thương,

Chồng người áo gấm xông hương mặc người.

Thứ ba là những phụ nữ thích gây

Gây ở đây có nghĩa là gây sự. Các chị vợ thuộc loại này rất hiếu chiến, hễ gặp chuyện không vừa ý là nổi cơn tam bành, không còn biết cảm thông, chia sẻ là gì nữa. Các chị quên mất rằng hạnh phúc gia đình phải được xây dựng trên cơ sở tình yêu. Các chị không còn nhớ rằng sự dịu dàng đằm thắm của phụ nữ chính là thứ vũ khí mạnh nhất chinh phục cánh mày râu.

Nếu tại các khu rừng rậm thuộc châu Á, cọp là vua của loài thú, thì ở châu Âu, sư tử là chúa sơn lâm. Khi nghe sư tử rống lên, các loài thú khác đều hoảng sợ, cụp đuôi chạy trốn mất.

Trần Quý Thường là bạn của thi hào Tô Đông Pha. Ông ta có một người vợ nổi tiếng là hay ghen và hung dữ. Mỗi lần Tô Đông Pha đến chơi, đều nghe tiếng bà ta la hét ầm ĩ. Thấy vậy, họ Tô mới làm một bài thơ cảm cảnh mà chế diễu ông bạn có người vợ hung dữ như sau :

Thùy tự Long Khâu cư sĩ hiền,

Đàm không thuyết pháp dạ bất miên.

Hốt văn Hà Đông sư tử hồng,

Trụ tượng lạc thủ tâm mang mang.

Có nghĩa là :

Ai hiền hơn cư sĩ Long Khâu,

Đọc kinh giảng đạo suốt canh thâu.

Bỗng nghe sư tử Hà Đông rống,

Tay run gậy rớt lòng hoang mang.

Những chị vợ hung dữ như sư tử Hà Đông bên Tàu, thì quả là hiếm hoi, nhưng không phải là không có. Bởi vì trên đời này, đôi khi cũng vẫn xảy ra cảnh “gà mái đá gà cồ”. Chẳng tin thì xin nghe thử tâm sự của “Người mặt sẹo” như sau :

Nắng Sài Gòn anh đi mà lạnh ngắt,

Bởi vì em sinh quán ở Hà Đông.

Bao lần anh khiếp hãi sợ vô cùng,

Và trên mặt vẫn còn lằn vết sẹo.

Anh vẫn nhớ em ngồi đâu quát đấy,

Cầm khúc cây dài lăm chỉ đe anh.

Anh kinh hồn vội vã né lung tung,

Chờ sơ hở phóng ra rồi đông tuốt...

Thứ tư là những phụ nữ thích nói

Người ta thường bảo: Nơi nào có hai hoặc ba người phụ nữ họp lại với nhau, nơi đó sẽ biến thành một cái chợ. Nếu hai hoặc ba chị phụ nữ ngồi lại với nhau là có tiếng xì xèo to nhỏ, cũng giống như hai hoặc ba anh đàn ông tụ lại với nhau là có tiếng bát đĩa, ly tách khu vang. Khi gặp mặt nhau, các chị nói đủ thứ chuyện, từ chuyện trên trời đến chuyện dưới đất, từ chuyện trong nhà đến chuyện ngoài ngõ, đặc biệt là những chuyện thầm kín, riêng tư.

Không phải các chị chỉ “rậm lời” với nhau, mà còn “dài lời” với chồng con trong nhà. Về nghệ thuật “nói dài, nói dẻo, nói dai, nói day, nói dứt”, thì các chị ăn đứt, khiến mấy anh chồng chỉ có nước ngồi bó tay, chịu trận mà thôi.

Trước hết, phần lớn các chị vợ đều mắc phải chứng bệnh than, nào là thời buổi gạo châu củi quế, nào là vật giá leo thang, nào là gạo đường tăng lên vùn vụt:

Anh ạ, bình ga đã hết rồi,

Cộng dồn hai cái trả gấp đôi.

Đây nữa, nhà đèn đưa giấy báo,

Hẹn ổng cuối tuần phải đóng thôi.

Còn cái “a lô” nữa anh à,

Chuyện này không hoãn được đâu nha,

“Àu ơ ví dặm là ổng...cắt,

Hóa đơn em nhận mới chiều qua.

Tiếp đến, các chị không ngần ngại nói tới nói lui, nhắc đi nhắc lại những sai lỗi của chồng, nhất là những lem nhem, những phản bội trong lãnh vực tình cảm. Đây chỉ là chuyện rất bình thường, không có chi là khó hiểu. Thực vậy, các chị vợ sống bằng trái tim. Đối với các chị, tình yêu là tất cả và chi phối mọi sinh hoạt. Vì thế, những lỗi phạm tới tình yêu sẽ trở thành như một vết chém, không bao giờ nguôi ngoai trong cõi lòng họ. Tình yêu của họ giống như bát nước đầy, một khi đã bị hắt xuống đất, thì không thể nào hốt lên được. Vì thế, anh chồng nào đã bị lưu vào hồ sơ tội trạng, thì chẳng thể nào bôi xóa cho hết được.

Mấy anh đàn ông rất sợ phải chung sống với kiểu người nói dài, nói dai. Suốt ngày bị lải nhải bên tai là một cực hình đối với họ. Họ không hiểu sao các chị vợ lại có thể nhắc đi nhắc lại mãi một vấn đề mà không biết chán. Họ chỉ biết lắc đầu lè lưỡi và tìm cách tẩu thoát cho nhanh khi “cái đài” được bật lên.

Trên đây, chỉ là một vài kiểu điển hình “tiên tiến” mà thôi. Chắc hẳn trong đời thường còn lắm mẫu gương tuyệt vời hơn thế nữa. Tuy nhiên, chỉ nguyên suy gẫm những kiểu trên mà thôi, một ông bố đã đưa ra những lời khuyên cho cậu con trai của mình như sau:

- 1- Kẻ thù lớn nhất của con là vợ con.
- 2- Ngu dốt lớn nhất của đời con là không hiểu được nó.
- 3- Thất bại lớn nhất của đời con là không bỏ được nó.
- 4- Bi ai lớn nhất của đời con là phải sống với nó.
- 5- Sai lầm lớn nhất của đời con là quyết định lấy nó.
- 6- Tội lỗi lớn nhất của đời con là nghe lời nó.
- 7- Đáng thương lớn nhất của đời con là bị nó sai khiến.
- 8- Đáng khâm phục lớn nhất của đời con là con vẫn chịu được nó.
- 9- Tài sản lớn nhất của đời con là những thứ nó đang giữ.
- 10- Khiếm khuyết lớn nhất của đời con là con không lấy được hai vợ.

Tới đây, gã xin kể lại một truyện cổ tích Ấn Độ như sau:

Thượng Đế tạo ra đàn ông trước, sau thấy đàn ông rầu rĩ, cô đơn quá, Ngài bèn lấy vẻ đẹp của Hoa, tiếng hót của Chim, màu sắc của Cầu Vồng, cái độc ác của Chó Sói, cái hợm hĩnh của Con Công, cái lạnh lùng của Băng Tuyết, sự bất thường của Nắng Mưa, sự mềm mại của Gió, sự nhút nhát của Thỏ Rừng, đường cong của Vàng Trắng, lỗi lổm của Đồi Núi.... để tạo thành đàn bà.

Thượng Đế cho đàn ông tặng vật tuyệt vời này làm vợ. Người đàn ông mừng quá, dắt người đàn bà đi, quên cả cảm ơn. Nhưng chỉ ít lâu sau, chịu không thấu, gã bèn đem trả lại cho Thượng Đế.

Một thời gian ngắn, buồn héo hắt vì cô đơn, gã lại đến xin người đàn bà. Tiếp tục như thế mấy lần, xin trả rồi trả xin, Thượng Đế nổi giận và mắng: “Đây là lần cuối ta cho người, từ nay sống khổ ráng mà chịu lấy, đừng quấy rầy ta nữa vì ta còn bận trăm công ngàn việc với cái trần gian đa sự này. Biết chưa?”

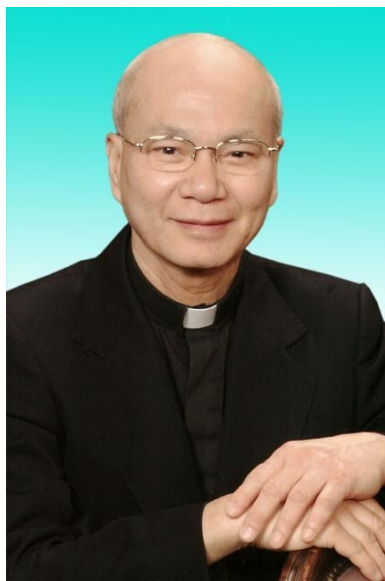
Thôi thì xin ghi nhớ câu danh ngôn sau đây như một kết luận: Để có được hạnh phúc với một người đàn ông, bạn cần phải hiểu anh ta nhiều và yêu ít thôi. Còn để có được hạnh phúc với một người phụ nữ, bạn cần phải yêu nhiều và đừng cố hiểu cô ta.

Chuyện phiếm của Gã Siêu

VỀ MỤC LỤC

Giáo sĩ: xuất phát từ giáo dân, hiện diện vì giáo dân và cậy dựa vào giáo dân

Tri Ân
Cha Luca PHẠM QUỐC SỬ
Chủ Nhiệm Đặc San Giáo Sĩ Việt Nam

30.12.1946 – 01.12.2020

- Mọi liên lạc: Ghi danh, thay đổi địa chỉ, đóng góp ý kiến, bài vở..., xin gửi về địa chỉ giasivietnam@gmail.com

- Những nội dung sẽ được đề cao và chú ý bao gồm:

Trao đổi, chia sẻ những kinh nghiệm thực tế trong việc mục vụ của Giáo sĩ; Những tài liệu của Giáo hội hoặc của các Tác giả nhằm mục đích Thăng tiến đời sống Giáo sĩ; Cổ vũ ơn gọi Linh mục; Người Giáo dân tham gia công việc “Trợ lực Giáo sĩ” bằng đời sống cầu nguyện và cộng tác trong mọi lãnh vực; Mỗi Giáo dân phải là những “Linh mục” không có chức Thánh; Đối thoại trong tinh thần Bác ái giữa Giáo dân và Giáo sĩ... (Truyền giáo hay xây pháo đài?)

- Quy vị cũng có thể tham khảo những số báo đã phát hành tại

www.conggiaovietnam.net

Rất mong được sự cộng tác, hưởng ứng của tất cả Quý vị

Xin chân thành cảm ơn tất cả anh chị em đã sẵn lòng cộng tác với chúng tôi bằng nhiều cách thể khác nhau.

TM. Đặc San Giáo Sĩ Việt Nam

Thư Ký: Giuse Phạm Hoàng Quỳnh.

TGP Baltimore USA